

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ”

2018 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів
України щодо вдосконалення правової охорони
винаходів і корисних моделей

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40—44, ст. 356):

1) у статті 460:

у частині другій слова “продукт (пристрій, речовина тощо) або процес” замінити словом “пристрій”;

частину третю виключити;

2) у статті 462:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Право інтелектуальної власності на винахід, корисну модель, промисловий зразок підлягає державній реєстрації, якщо інше не встановлено законом. Набуття права інтелектуальної власності на винахід і корисну модель засвідчується патентом, на промисловий зразок — свідоцтвом.”;

частину третю викласти у такій редакції:

“3. Умови та порядок державної реєстрації права інтелектуальної власності на винахід, корисну модель, промисловий зразок та видачі патенту, свідоцтва встановлюються законом.”.

3. У Законі України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 37, ст. 307; 2001 р., № 8,

ст. 37, № 16, ст. 114; 2002 р., № 35, ст. 256; 2003 р., № 30, ст. 247, № 35, ст. 271; 2009 р., № 36—37, ст. 513; 2014 р., № 2—3, ст. 41):

1) статтю 1 викласти в такій редакції:

“Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни та скорочення вживаються у такому значенні:

1) Апеляційна палата — колегіальний орган Установи для розгляду заперечень проти рішень Установи щодо набуття прав на об’єкти права інтелектуальної власності та інших питань, віднесених до її компетенції цим Законом;

2) біологічний матеріал — матеріал, що містить генетичну інформацію та може самовідтворюватися чи бути відтвореним у біологічній системі;

3) Бюлетень — офіційний електронний бюлетень Установи;

4) винахід (корисна модель) — результат інтелектуальної, творчої діяльності людини в будь-якій сфері технології;

5) винахідник — людина, інтелектуальною, творчою діяльністю якої створено винахід (корисну модель);

6) ВОІВ — Всесвітня організація інтелектуальної власності;

7) дата пріоритету — дата подання заявки до Установи чи до відповідного органу держави-учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі, за якою заявлено пріоритет;

8) державна реєстрація винаходу (корисної моделі) — державна реєстрація права інтелектуальної власності на винахід (корисну модель);

9) державна система правової охорони інтелектуальної власності — Установа і сукупність експертних, наукових, освітніх, інформаційних та інших відповідної спеціалізації державних закладів та установ, що входять до сфери управління Установи;

10) доручення роботодавця — видане працівникові у письмовій формі завдання, яке має безпосереднє відношення до специфіки діяльності підприємства або діяльності роботодавця і може привести до створення винаходу (корисної моделі);

11) заклад експертизи — уповноважений Установою державний заклад (підприємство, організація) для розгляду і проведення експертизи заявок;

12) заявка — сукупність документів, необхідних для державної реєстрації винаходу (корисної моделі);

- 13) заявник — особа, яка подала заявку чи набула прав заявника в іншому встановленому законом порядку;
- 14) міжнародна заявка — заявка, подана згідно з Договором про патентну кооперацію;
- 15) особа — фізична або юридична особа;
- 16) патент (патент на винахід, патент на секретний винахід, патент на корисну модель, патент на секретну корисну модель) — охоронний документ, що засвідчує пріоритет, авторство і права на винахід (корисну модель);
- 17) пріоритет заявки (пріоритет) — першість у поданні заявки;
- 18) Реєстр — Державний реєстр України винаходів, Державний реєстр України секретних винаходів, Державний реєстр України корисних моделей, Державний реєстр України секретних корисних моделей, що ведуться в електронній формі;
- 19) роботодавець — особа, яка найняла працівника за трудовим договором (контрактом);
- 20) формальна експертиза (експертиза за формальними ознаками) — експертиза, у ході якої встановлюється належність зазначеного у заявці об'єкта до переліку об'єктів, які можуть бути визнані винаходами (корисними моделями), і відповідність заявки та її оформлення встановленим вимогам;
- 21) ліцензія — дозвіл володільця патенту (ліцензіара), що видається іншій особі (ліцензіату), на використання винаходу (корисної моделі) на певних умовах;
- 22) секретний винахід (секретна корисна модель) — винахід (корисна модель), права на який засвідчуються патентом на секретний винахід (секретну корисну модель) та містить інформацію, віднесену до державної таємниці;
- 23) службові обов'язки — зафіксовані в трудових договорах (контрактах), посадових інструкціях функціональні обов'язки працівника, що передбачають виконання робіт, які можуть привести до створення винаходу (корисної моделі);
- 24) службовий винахід (корисна модель) — винахід (корисна модель), створений працівником:
- у зв'язку з виконанням службових обов'язків чи дорученням роботодавця за умови, що трудовим договором (контрактом) не передбачене інше;
- з використанням досвіду, виробничих знань, секретів виробництва і обладнання роботодавця;
- 25) Установа — центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.”;

2) у статті 3:

у частині першій:

абзац третій викласти в такій редакції:

“забезпечує державну реєстрацію винаходів і корисних моделей та видає патенти;”;

доповнити частину після абзацу третього новим абзацом такого змісту:

“визнає недійсними патенти на винаходи і корисні моделі;”.

У зв'язку з цим абзаци четвертий — одинадцятий вважати абзацами п'ятим — дванадцятим;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

“3. На документах, які приймає або затверджує відповідно до цього Закону Установа, може бути використано електронний цифровий підпис. Подання документів в електронній формі до Установи та видача нею документів в електронній формі здійснюється відповідно до законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу, цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.”;

3) текст статті 4 викласти в такій редакції:

“Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про винаходи (корисні моделі), то застосовуються правила міжнародного договору.”;

4) у статті 5:

у назві статті слова “іноземних осіб та осіб без громадянства” замінити словами “іноземних та інших осіб”;

у частині першій слова “Іноземні особи та особи без громадянства” замінити словами “Іноземці, особи без громадянства та іноземні юридичні особи”, а слово “особами” — словами “громадянами і юридичними особами”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Іноземці, особи без громадянства, іноземні юридичні особи та інші особи, що мають місце постійного проживання чи постійне місцезнаходження поза межами України, у відносинах з Установою реалізують свої права через представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), зареєстрованих згідно з положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, за винятком випадків, встановлених частиною третьою цієї статті.”;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

“3. Іноземці, особи без громадянства, іноземні юридичні особи та інші особи, що мають місце постійного проживання чи постійне місцезнаходження поза межами України, можуть самостійно вчиняти такі дії:

подавати заявки для цілей установа дати її подання;

сплачувати збори та державне мито;

надавати копії раніше поданої заявки для встановлення дати подання заявки відповідно до статті 13 цього Закону;

надавати копії попередньої заявки для встановлення дати пріоритету відповідно до статті 15 цього Закону;

надавати відповіді на повідомлення щодо будь-якої з дій, зазначених в абзацах другого — п'ятому цієї частини.”;

5) у статті 6:

у частині першій слова “принципам гуманності і моралі” замінити словами “загально визнаним принципом моралі”;

частини другу і третю викласти в такій редакції:

“Об'єктом винаходу, правова охорона якому (якій) надається згідно з цим Законом, може бути продукт (пристрій, речовина, штам мікроорганізму, культура клітин рослини і тварини тощо), процес (спосіб), а також нове застосування відомого продукту чи процесу.

Об'єктом корисної моделі, правова охорона якій надається згідно з цим Законом, є пристрій.

3. Правова охорона згідно з цим Законом не поширюється на такі об'єкти:

сорти рослин і породи тварин;

біологічні в своїй основі процеси відтворення рослин та тварин, що не відносяться до небіологічних та мікробіологічних процесів, а також продукту такого процесу;

компонування напівпровідникових виробів;

результати художнього конструювання;

хірургічні або терапевтичні способи лікування людини або тварини;

способи діагностики організму людини або тварини;

процеси клонування людей;

процеси змінювання через зародкову лінію генетичної ідентичності людей;

використання людських ембріонів для промислових або комерційних цілей;

процеси змінювання генетичної ідентичності тварин, які можуть спричинити їх страждання без будь-якої суттєвої медичної користі для людей чи тварин, а також тварин, виведених унаслідок такого процесу;

людський організм на різних стадіях його формування та розвитку, а також просте виявлення одного з його елементів, зокрема послідовності або частини послідовності гена. Це положення не впливає на надання правової охорони винаходу, об'єктом якого є елементи людського організму поза організмом або одержані в інший спосіб, із застосуванням технічного процесу, включаючи послідовність чи часткову послідовність гена, якщо навіть структура цього елемента ідентична структурі природного елемента;

продукт або процес, який стосується рослини чи тварини, використання якого обмежується певним сортом рослин чи певною породою тварин;

продукт або процес, який стосується природного біологічного матеріалу, не відокремленого від свого природного середовища, або який не є продуктом технічного процесу;

нові форми відомого з рівня технології лікарського засобу, у тому числі солі, складні ефіри, прості ефіри, композиції, комбінації та інші похідні, поліморфи, метаболіти, чисті форми, розміри часток, ізомери, нове дозування або будь-яка нова властивість чи нове використання відомого лікарського засобу;

Заборона законодавством комерційного використання певного об'єкта з інших підстав не впливає на надання йому правової охорони.

Не відповідає поняттю “винахід”, визначеному в статті 1 цього Закону, та не визнається винаходом згідно з цим Законом, якщо виступає як самостійний об'єкт:

відкриття, наукова теорія та математичний метод;

схема, правила і метод проведення ігор, конкурсів, аукціонів, фізичних вправ, інтелектуальної або організаційної, зокрема господарської діяльності;

комп'ютерна програма;

форма представлення інформації (наприклад, у вигляді таблиць, діаграм, графіків, за допомогою акустичних сигналів, вимовляння слів, візуальних демонстрацій, зокрема на екрані комп'ютерного пристрою, книг, аудіо- та відеодисків, умовних позначень, зокрема дорожніх знаків,

схем маршрутів, кодів, шрифтів тощо, розкладів, інструкцій, проектів або схем планування споруд, будинків, територій);

зовнішній вигляд продуктів (зокрема, виробів, споруд, територій), спрямований на задоволення естетичних потреб.”;

у частині четвертій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“4. Пріоритет, авторство і права на винахід та корисну модель засвідчуються патентом.”;

абзац другий виключити;

абзац третій викласти в такій редакції:

“Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на винахід становить 20 років від дати подання заявки до Установи. Якщо заявка подана на підставі міжнародної заявки, то строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на винахід починається з дати подання міжнародної заявки.”;

абзаци четвертий — шостий виключити;

в абзаці сьомому слова “дії деклараційного патенту” замінити словами “чинності майнових прав інтелектуальної власності”;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

“Строк чинності майнових прав інтелектуальної власності на секретний винахід та секретну корисну модель дорівнює строку засекречування винаходу або корисної моделі, але не може бути довшим від визначеного за цим Законом строку чинності майнових прав інтелектуальної власності на винахід або корисну модель.”;

в абзаці дев'ятому слова “Дія патенту” замінити словами “Чинність майнових прав інтелектуальної власності на винахід (корисну модель)”;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Обсяг правової охорони, що надається, визначається формулою винаходу або корисної моделі. Тлумачення формули повинно здійснюватися в межах опису винаходу, корисної моделі та відповідних креслень.”;

у частині шостій слова “Дія патенту (деклараційного патенту), виданого на спосіб” замінити словами “Чинність майнових прав інтелектуальної власності на винахід, який є способом”;

б) у статті 7:

друге речення частини третьої після слова “винаходу” доповнити словами “(корисної моделі)”;

у частині п'ятій слова “видачу в Україні патенту” замінити словами “державну реєстрацію в Україні винаходу (корисної моделі)”;

7) назву розділу III викласти в такій редакції:

“Розділ III
ПРАВО НА РЕЄСТРАЦІЮ ВІНАХОДУ
(КОРИСНОЇ МОДЕЛІ)”;

8) у статті 8:

у частинах першій та другій слова “одержання патенту” замінити словами “реєстрацію винаходу (корисної моделі), секретного винаходу (секретної корисної моделі)”;

у частині третій слово “угоди” замінити словом “договору”, а слова “центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності,” – словом “Установа”;

9) у статті 9:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Право на реєстрацію службового винаходу (корисної моделі) має роботодавець винахідника, за умови, що договором не передбачено інше.”;

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Якщо право на реєстрацію службового винаходу (корисної моделі) належить роботодавцю, то він повинен протягом чотирьох місяців від дати одержання від винахідника повідомлення подати до Установи заявку на державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) чи передати право на таку реєстрацію іншій особі або прийняти рішення про збереження службового винаходу (корисної моделі) як конфіденційної інформації. У договорі повинно бути передбачено умови щодо порядку та розмірів виплати винахіднику винагороди відповідно до економічної цінності винаходу (корисної моделі) і (або) іншої вигоди, яка може бути одержана роботодавцем.”;

у частині четвертій слово “роботодавець” замінити словами “право на реєстрацію службового винаходу (корисної моделі) належить роботодавцю, то він”, а слова “одержання патенту на службовий винахід (корисну модель)” – словами “реєстрацію службового винаходу (корисної моделі)”;

10) у статті 11 слова “одержання патенту (деклараційного патенту) на цей винахід чи деклараційного патенту на корисну модель” замінити словами “державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”, а слова “видачі патенту” — словами “державній реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

11) назву розділу IV викласти в такій редакції:

“Розділ IV
ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ ВІНАХОДУ
(КОРИСНОЇ МОДЕЛІ)”;

12) у статті 12:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Особа, яка бажає зареєструвати винахід (корисну модель) і має на це право, подає до Установи заявку.

Заявка може подаватися на папері або в електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до законів України “Про електронні документи та електронний документообіг”, “Про електронний цифровий підпис”, цього Закону та правил, встановлених на їх основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.”;

абзац другий частини п’ятої викласти в такій редакції:

“заяву про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

у частині шостій:

в абзаці першому слова “видачу патенту (декларційного патенту)” замінити словами “державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”, а слово “патент” — словами “про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

в абзаці другому слово “патент” замінити словами “про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі);

частину дев’яту викласти в такій редакції:

“9. Реферат та назва винаходу (корисної моделі) складаються лише для інформаційних цілей. Вони не можуть братися до уваги з іншою метою, зокрема для тлумачення формули винаходу (корисної моделі) і визначення обсягу правової охорони.”;

у частині десятій слова “Інші вимоги до документів заявки визначаються” замінити словами “Складання і подання заявки здійснюється відповідно до правил, встановлених”;

в абзаці першому частини одинадцятої:

друге речення викласти в такій редакції:

“Зазначений збір сплачується до спливу двох місяців від дати подання заявки.”;

третє речення після слів “до його спливу” доповнити словами “або протягом двох місяців після його спливу”;

13) у статті 13:

в абзаці другому частини першої слова “про видачу патенту (деклараційного патенту)” замінити словами “про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

“3. Положення цієї статті не обмежують право заявника, що передбачено частиною третьою статті 17¹ цього Закону.”;

14) у статті 14:

у частині першій слова “одержання патенту” замінити словами “державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

у частині другій:

в абзаці першому слово “сплату” замінити словом “сплати”;

абзац другий після слова “документів” доповнити словами “та сплати збору за подання заявки”;

частин шосту викласти в такій редакції:

“6. Установа публікує в Бюлетені визначені нею відомості про прийняту на експертизу міжнародну заявку.”;

15) у статті 15:

в абзацах першому, третьому і четвертому частини другої слова “центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності” в усіх відмінках замінити словом “Установа” у відповідному відмінку;

у частині сьомій слова “видачу патенту (деклараційного патенту) або рішення про відмову у його видачі” замінити словами “державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) або рішення про відмову в такій реєстрації”, а після слів “суть винаходу” доповнити словами “(корисної моделі)”;

текст статті після слів “Паризької конвенції про охорону промислової власності” доповнити словами “чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі”;

16) у статті 16:

у частині першій слова “має статус науково-технічної експертизи,” виключити;

у частині третій слова “про видачу патенту або про відмову у видачі патенту” замінити словами “про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) або про відмову у державній реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

у частині четвертій слова “за видачу патенту” замінити словами “за реєстрацію винаходу (корисної моделі)”, а слова “на видачу патенту” – словами “на державну реєстрацію винаходу”;

у частині п’ятій:

в абзаці третьому слова “за видачу патенту” замінити словами “реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

в абзаці четвертому слова “видачу патенту на винахід” замінити словами “державну реєстрацію винаходу”;

абзац третій частини шостої викласти в такій редакції:

“Додаткові матеріали мають бути подані заявником протягом двох місяців від дати одержання ним повідомлення чи висновку закладу експертизи або копій матеріалів, що протиставлені заявці. Якщо заявник не подасть додаткові матеріали у встановлений строк, то заявка вважається відкликаною, про що йому надсилається повідомлення. Строк подання додаткових матеріалів продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання. Якщо строк подання додаткових матеріалів пропущений з поважних причин, права заявника щодо заявки відновлюються, якщо протягом шести місяців від його спливу буде подано відповідне клопотання разом з додатковими матеріалами та сплачено збір за його подання.”;

у частині дев’ятій:

абзац третій викласти в такій редакції:

“визначається, чи належить винахід, що заявляється, до об’єктів, зазначених в абзаці першому частини другої статті 6 цього Закону, чи належить корисна модель, що заявляється, до об’єктів, зазначених в абзаці другому частини другої статті 6 цього Закону, та чи не відноситься винахід (корисна модель) до об’єктів, зазначених у частині третій статті 6 цього Закону;”;

в абзаці четвертому слова “документ про сплату збору” замінити словами “сплачений збір”;

у частині десятій слова “наявності документа про сплату збору” замінити словами “сплаченого збору”;

частину тринадцяту доповнити реченнями такого змісту: “Якщо протягом двох місяців після вчинення іноземною особою або особою без громадянства дій, передбачених пунктом 3 статті 5 цього Закону, не надійшло повідомлення про призначення представника та адреси для листування, заявка, стосовно якої було вчинено таку дію, вважається відкликаною. Цей строк продовжується, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.”;

у частині чотирнадцятій:

в абзаці першому слова “об’єкта, що заявляється, до об’єктів технології, зазначених у частині другій” замінити словами “винаходу до об’єктів технології, зазначених в абзаці першому частини другої статті 6 цього Закону, або належності корисної моделі до об’єктів технології, зазначених в абзаці другому частини другої”, а слова “документа про сплату збору” — словами “сплаченого збору”;

абзаци другий і третій викласти в такій редакції:

“патенту на винахід — повідомлення про завершення формальної експертизи та можливість проведення кваліфікаційної експертизи;

патенту на корисну модель — рішення Установи про державну реєстрацію корисної моделі.”;

в абзаці першому частини п’ятнадцятої слова “об’єкт не належить до об’єктів технології, зазначених у частині другій” замінити словами і цифрою “винахід не належить до об’єктів технології, зазначених в абзаці першому частини другої статті 6 цього Закону, або заявлена корисна модель не належить до об’єктів технології, зазначених в абзаці другому частини другої”, а слова “документа про сплату збору” — словами “сплаченого збору”;

у частині шістнадцятій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“16. По закінченні 18 місяців від дати подання заявки на державну реєстрацію винаходу, а якщо заявлено пріоритет, то від дати її пріоритету, та за умов, викладених у частині чотирнадцятій цієї статті для заявки на державну реєстрацію винаходу, Установа публікує в Бюлетені визначені нею відомості про заявку за умови, що вона не відкликана, не вважається відкликаною або за нею не прийнято рішення про відмову у державній реєстрації винаходу.”;

абзац п’ятий викласти в такій редакції:

“Відомості про заявку на державну реєстрацію корисної моделі не публікуються.”;

після частини шістнадцятої доповнити новими частинами сімнадцятою і вісімнадцятою такого змісту:

“17. Протягом шести місяців від дати публікації відомостей про заявку на винахід будь-яка особа може подати до закладу експертизи мотивоване заперечення проти заявки. Цей строк продовжується, але не більше ніж на три місяці, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Заперечення подається на таких підставах:

заявлений об'єкт не відповідає вимогам частин першої, другої або третьої статті 6 цього Закону;

винахід не відповідає умовам патентоздатності, встановленим статтею 7 цього Закону.

За подання заперечення сплачується збір.

Вимоги до заперечення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

Заперечення подається разом з його копією, яку заклад експертизи невідкладно надсилає заявнику. Заявник може повідомити заклад експертизи про своє ставлення до заперечення протягом двох місяців від дати його одержання. Він може спростувати заперечення і залишити заявку без змін, внести до заявки зміни або відкликати її.

Подане заперечення розглядається в межах мотивів, викладених у ньому, та з урахуванням відповіді заявника у разі її надання в установлений строк.

Результати розгляду заперечення відображаються у обґрунтованому висновку експертизи за заявкою. Копія рішення Установи разом з обґрунтованим висновком, надсилається подавцю заперечення.

18. Після публікації відомостей про заявку на винахід будь-яка особа може подати до закладу експертизи клопотання про проведення інформаційного пошуку на підставі формули винаходу з урахування опису та наявних креслень. Звіт про результати інформаційного пошуку направляється особі, що подала клопотання протягом двох місяців від дати його подання. За подання клопотання сплачується збір. Вимоги до клопотання та порядок здійснення інформаційного пошуку визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.”

У зв'язку з цим частини сімнадцяту і вісімнадцяту вважати відповідно частинами дев'ятнадцятою і двадцятою;

у частині дев'ятнадцятій:

в абзаці другому слова “документа про сплату збору” замінити словами “сплати збору”;

в абзаці третьому слова “зазначені заяву та документ протягом трьох років від дати подання заявки. Інша особа може подати їх після” замінити словами “зазначену заяву та сплатити збір за проведення кваліфікаційної експертизи протягом трьох років від дати подання заявки, а інша особа —”, а слово “вона” — словами “інша особа”;

абзац четвертий замінити абзацами такого змісту:

“Строк подання зазначеної заяви та сплати збору продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Якщо заявник не подасть зазначену заяву стосовно відповідної заявки на винахід та не сплатить збір за проведення кваліфікаційної експертизи в установлений строк, то заявка вважається відкликаною, про що йому надсилається повідомлення.

Цей строк продовжується, але не більше ніж на 6 місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Якщо строк подання зазначеної заяви та сплати збору за проведення кваліфікаційної експертизи пропущений з поважних причин, права заявника щодо заявки відновлюються, якщо протягом шести місяців від його спливу буде подано відповідне клопотання разом із зазначеною заявою та сплачено збори за подання такого клопотання та проведення кваліфікаційної експертизи.”;

доповнити статтю частиною двадцять першою такого змісту:

“21. Заявник в процесі кваліфікаційної експертизи заявки на винахід має право внести зміни у формулу винаходу. Такі зміни не можуть виходити за межі розкритої у поданій заявці суті винаходу, змінювати об’єкт винаходу, та збільшувати обсяг прав порівняно з формулою, яка була опублікована на дату подання клопотання про проведення кваліфікаційної експертизи. Змінена формула вважається дійсною з дати публікації відомостей про державну реєстрацію винаходу за умови встановлення відповідності заявленої винаходу умовам патентоздатності.”;

17) статтю 17 викласти в такій редакції:

“Стаття 17. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку в будь-який час до дати одержання ним рішення про державну реєстрацію секретного винаходу чи секретної корисної моделі або до дати сплати державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі). Така заявка вважається відкликаною з дати подання заяви про її відкликання.”;

18) доповнити Закон статтею 17¹ такого змісту:

“Стаття 17¹. Поділ заявки

1. Заявник має право до дати одержання ним рішення Установи за заявкою поділити її на дві і більше заявок (виділені заявки) за умови, що суть винаходу (корисної моделі) за виділеною заявкою не виходить за межі

змісту поділеної заявки на дату її подання. Заявка може бути поділена за власною ініціативою заявника або у відповідь на пропозицію закладу експертизи.

2. Поділ заявки здійснюється шляхом подання заяви про поділ заявки та подання виділеної заявки за умови сплати зборів за подання заяви про поділ та виділеної заявки.

3. Заявник має право визначити як дату подання виділеної заявки дату подання поділеної заявки та як дату пріоритету виділеної заявки дату пріоритету поділеної заявки.

4. Експертиза виділеної заявки проводиться відповідно до статті 16 цього Закону з урахуванням того, що строк сплати збору за її подання, строк подання заяви про проведення кваліфікаційної експертизи та сплати збору за її проведення відліковується від дати одержання виділеної заявки закладом експертизи. Крім дотримання вимог статті 16 цього Закону перевіряється виконання умови, викладеної в частині першій цієї статті.

5. Після закінчення 18 місяців від дати подання виділеної заявки на винахід, а якщо заявлено пріоритет, від дати її пріоритету, або невідкладно після завершення формальної експертизи заявки на винахід, залежно від того, яка з цих подій відбулася пізніше, Установа публікує у Бюлетені визначені нею відомості про заявку за умови, що вона не відкликана, не вважається відкликаною або за нею не прийнято рішення про відмову у державній реєстрації винаходу.

6. Інші вимоги щодо поділу заявки визначаються правилами, встановленими на основі цього Закону центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.”;

19) частину першу статті 18 викласти у такій редакції:

“Заявник має право перетворити заявку на державну реєстрацію винаходу на заявку на державну реєстрацію корисної моделі і навпаки до одержання ним рішення про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) або рішення про відмову в такій реєстрації.”;

20) у першому реченні частини першої статті 19 слова “заявку або публікації відомостей про видачу патенту” замінити словом “неї”;

21) у статті 21:

у частині першій слова “патент на винахід” замінити словами “державну реєстрацію винаходу”;

у частині другій:

у першому реченні слово “винахід” замінити словами “державну реєстрацію винаходу”;

у другому реченні слова “одержання ним патенту” замінити словами “державної реєстрації такого винаходу”;

у частині третій слово “видачу патенту на винахід” замінити словами “державну реєстрацію винаходу”;

22) у статті 22:

у назві статті слово “патенту” виключити:

частини першу і другу викласти в такій редакції:

“1. На підставі рішення про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі), секретного винаходу (секретної корисної моделі) Установа здійснює державну реєстрацію винаходу (корисної моделі), секретного винаходу (секретної корисної моделі) шляхом внесення до Реєстру відповідних відомостей. Порядок ведення Реєстру і склад відомостей, що містяться в Реєстрі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

2. Державна реєстрація винаходу (корисної моделі) здійснюється за наявності документа про сплату державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі) і сплаченого збору за публікації про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі). Зазначені мито та збір сплачуються після надходження до заявника рішення про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі).

Якщо протягом трьох місяців від дати надходження до заявника рішення про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) документ про сплату державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі) і збір за публікацію про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) до закладу експертизи не надійшли, державна реєстрація винаходу (корисної моделі) не здійснюється, а заявка вважається відкликаною.

Строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі) та строк сплати збору за публікацію про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) продовжується, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу буде подано відповідне клопотання та сплачено збір за його подання.

Якщо строк надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі) та сплати збору за публікації про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) пропущений з поважних причин, права заявника щодо заявки відновлюються, якщо протягом шести місяців від його спливу буде подано відповідне клопотання разом з документом про сплату державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі) та сплачено збір за подання зазначеного клопотання та збір за публікації про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі).

Якщо рішення про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) прийнято за заявкою, проти якої було подано заперечення, перебіг строку надходження документа про сплату державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі) та збору за публікацію про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) зупиняється до спливу встановленого абзацом другим частини першої статті 24 цього Закону строку для оскарження такого рішення подавцем заперечення.”;

у частині третій:

в абзаці першому слова “про певний патент” замінити словами “про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

в абзаці другому слова “патенту (деклараційного патенту) на секретний винахід та деклараційного патенту на секретну корисну модель” замінити словами “секретного винаходу (секретної корисної моделі)”;

у другому реченні абзацу другого частини четвертої слова “патенту (деклараційного патенту) на винахід чи деклараційного патенту на корисну модель” замінити словами “винаходу чи корисної моделі”;

23) у статті 23:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 23. Публікація”;

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Одночасно з державною реєстрацією винаходу (корисної моделі) Установа здійснює публікацію в Бюлетені відомостей про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі), визначених в установленому порядку.”;

у частині другій слова “видачу патенту Установа публікує опис до патенту (деклараційного патенту)” замінити словами “державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) Установа публікує опис до патенту”;

у частині третій слова “видачу патенту (деклараційного патенту) на винахід або деклараційного патенту на корисну модель” замінити словами “державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

у частині четвертій слова “видачу патенту (деклараційного патенту) на секретний винахід і деклараційного патенту на секретну корисну модель” замінити словами “державну реєстрацію секретного винаходу (секретної корисної моделі)”;

24) у статті 24:

у частині першій слова “у судовому порядку, а також до Апеляційної палати” замінити словами “до Апеляційної палати або в судовому порядку”;

частину другу виключити;

у частині третій після слова “Право” доповнити словом “заявника”, а слова “державного мита за видачу патенту (деклараційного патенту) на винахід чи деклараційного патенту на корисну модель” замінити словами “ним державного мита за реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

у частині четвертій слова “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності,” замінити словом “Установи”;

у частині п'ятій і першому реченні частини шостої слова “документа про сплату” замінити словом “сплати”;

абзац другий частини сьомої викласти в такій редакції:

“У разі задоволення Апеляційною палатою заперечення повністю або частково з причин порушення порядку проведення експертизи збір за подання заперечення підлягає поверненню, а заявка повертається до закладу експертизи для проведення повторної експертизи.”;

частину восьму виключити;

частину дев'яту після слова “рішення” доповнити словами “або його копії”;

доповнити статтю частиною десятою такого змісту:

“10. Після затвердження рішення Апеляційної палати Установа оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті та публікує в Бюлетені визначені нею відомості про це рішення.”;

25) у частині першій статті 25:

в абзаці першому слова “після його державної реєстрації” замінити словами “після державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

абзац третій викласти в такій редакції:

“Патент на корисну модель видається під відповідальність його володільця за відповідність корисної моделі умовам патентоздатності”;

26) статтю 26 виключити;

27) частину третю статті 27 викласти в такій редакції:

“3. Володільць патенту на секретний винахід (корисну модель) протягом одного року від дати одержання ним рішення Державного експерта про розсекречування винаходу (корисної моделі) має право подати до Установи клопотання про видачу патенту на винахід (корисної моделі) на строк, що залишився до закінчення дії патенту на секретний винахід (секретну корисну модель). У цьому випадку Установа вносить відповідні зміни до Реєстру, здійснює публікацію про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) і видає патент згідно із статтями 22, 23 і 25 цього Закону, за умови сплати відповідних зборів та державного мита.”;

28) доповнити Закон статтею 27¹ такого змісту:

“Стаття 27¹. Додаткова охорона прав на винаходи

1. Володілець патенту на винахід, об'єктом якого є активний фармацевтичний інгредієнт лікарського засобу, процес отримання лікарського засобу або застосування лікарського засобу, засіб захисту тварин, засіб захисту рослин, введення в обіг якого в Україні дозволяється відповідним компетентним органом згідно з чинним законодавством України, має право на подовження строку чинності майнових прав інтелектуальної власності на такий винахід (додаткова охорона), яке засвідчується сертифікатом додаткової охорони.

Сертифікат додаткової охорони видається за клопотанням володільця патенту. За подання клопотання сплачується збір.

Права на додаткову охорону обмежені продуктом (активним фармацевтичним інгредієнтом або сукупністю активних фармацевтичних інгредієнтів лікарського засобу), введення в обіг якого в Україні дозволено відповідним компетентним органом згідно з чинним законодавством України, та його застосуванням відповідно, як лікарського засобу, засобу захисту тварин, засобу захисту рослин, у межах прав, що надавалися відповідним патентом на момент подання клопотання про видачу сертифікату додаткової охорони, та є чинними за умови чинності такого дозволу.

2. Строк додаткової охорони дорівнює періоду між датою подання заявки до Установи та датою одержання володільцем патенту першого дозволу компетентного органу, зменшеному на 5 років.

Строк додаткової охорони не може бути більшим ніж 5 років.

Для винаходу, об'єктом якого є активний фармацевтичний інгредієнт лікарського засобу, та стосовно якого були здійснені дослідження у сфері застосування для дітей, результати яких відображені в інформації про лікарський засіб, на який видано дозвіл відповідного компетентного органу, зазначені в абзацах першому та другому цієї частини строки додаткової охорони збільшуються на шість місяців.

3. Клопотання має надійти до Установи протягом 6 місяців від дати публікації відомостей про державну реєстрацію винаходу або від дати видачі першого дозволу відповідного компетентного органу, залежно від того, яка з цих дат є пізнішою. До клопотання мають бути додані документи, що підтверджують право володільця патенту на додаткову охорону.

Клопотання розглядається закладом експертизи в порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

4. У разі, якщо подані документи підтверджують право володільця патенту на додаткову охорону, Установа здійснює державну реєстрацію додаткової охорони шляхом внесення до Реєстру відповідних відомостей. Одночасно з державною реєстрацією додаткової охорони Установа здійснює публікацію в Бюлетені визначених нею відомостей про таку реєстрацію. Видача сертифікату додаткової охорони здійснюється Установою у місячний строк після державної реєстрації додаткової охорони.

5. Права та обов'язки володільця сертифікату додаткової охорони є такими самими, що і права володільця відповідного патенту з урахуванням обмежень, встановлених частиною першою цієї статті.

6. За підтримання чинності сертифікату додаткової охорони сплачується збір за кожен повний чи неповний рік його дії. Порядок сплати зборів за підтримання чинності сертифікату додаткової охорони є таким самим, як визначено в частині другій статті 32 цього Закону.

7. Порядок припинення дії сертифікату додаткової охорони та визнання його недійсним, захисту прав володільця сертифікату додаткової охорони є такими самими, як і щодо відповідного патенту.”;

29) назву розділу V викласти в такій редакції:

“Розділ V
ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СУБ'ЄКТІВ ПРАВ
НА ВИНАХОДИ (КОРИСНІ МОДЕЛІ)”;

30) у статті 28:

у назві статті слово “патенту” замінити словами “державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

частини першу викласти в такій редакції:

“1. Права, що впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі), діють від дати, наступної за датою його (її) державної реєстрації.

Права, що впливають з державної реєстрації секретного винаходу (секретної корисної моделі), діють від дати внесення інформації про нього (неї) до відповідного Реєстру.”;

у частині другій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“2. Володільць патенту має право використовувати винахід (корисну модель) за своїм розсудом, якщо таке використання не порушує прав інших володільців патенту.”;

в абзаці третьому:

у першому реченні слова “патент на який належить кільком особам, визначаються угодою” замінити словами “володільцями патенту на який є кілька осіб, визначаються договором”;

у реченні другому слова “такої угоди” замінити словами “такого договору”, а слова “право власності” — словом “права”;

в абзацах четвертому, п'ятому та восьмому слова “ (корисної моделі)” виключити;

абзац дев'ятий після слова “патентом” доповнити словами “на винахід”;

доповнити частину після абзацу дев'ятого новим абзацом такого змісту:

“Використанням корисної моделі визнається виготовлення пристрою із застосуванням запатентованої корисної моделі, застосування такого пристрою, пропонування для продажу, в тому числі через Інтернет, продаж, імпорт (ввезення) та інше введення його в цивільний оборот або зберігання такого пристрою в зазначених цілях. Пристрій визнається виготовленим із застосуванням запатентованої корисної моделі, якщо при цьому використано кожен знак, включений до незалежного пункту формули корисної моделі.”.

У зв'язку з цим абзаци десятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим — чотирнадцятим;

доповнити частину абзацами такого змісту:

“Право володільця патенту на винахід, об'єктом якого є біологічний матеріал, поширюється на будь-який інший біологічний матеріал із такими самими характеристиками, одержаний від нього шляхом відтворення чи розмноження в подібній або іншій формі.

Право володільця патенту на винахід, об'єктом якого є процес одержання біологічного матеріалу, поширюється на біологічний матеріал, безпосередньо одержаний із застосуванням цього процесу, та на будь-який біологічний матеріал із такими самими характеристиками, одержаний від нього шляхом відтворення чи розмноження в подібній або іншій формі.

Право володільця патенту на винахід, об'єктом якого є продукт із генетичною інформацією, поширюється на будь-який матеріал, за винятком зазначеного в абзаці дванадцятому частини третьої статті 6 цього Закону, який містить цей продукт та в якому генетична інформація виконує свою функцію.

Права, що викладені в абзацах другому та третьому цієї частини, не поширюються на біологічний матеріал, отриманий внаслідок культивування або розмноження розміщеного на ринку володільцем патенту біологічного матеріалу, якщо таке розмноження або культивування обов'язково є результатом застосування біологічного матеріалу, для якого він був реалізований на ринку, за умови, що отриманий матеріал у подальшому не використовується для іншого культивування або розмноження.

Продаж або інша форма комерціалізації рослинного культивацийного матеріалу для сільськогосподарського використання у власному фермерському господарстві означає надання фермерському господарству дозволу володільця патенту використовувати продукт врожаю для культивування або розмноження у такому господарстві.

Продаж або інша форма комерціалізації стада плідників або іншого тваринного репродуктивного матеріалу для сільськогосподарських цілей, у тому числі для надання тварин або іншого тваринного репродуктивного матеріалу для цілей здійснення його сільськогосподарської діяльності, означає надання фермерському господарству дозволу володільця патенту використовувати захищену домашню худобу для цілей здійснення його сільськогосподарської діяльності, за виключенням продажу у рамках або для цілей комерційної репродуктивної діяльності.”;

у частині третій:

в абзаці першому слова “Виключні права власника патенту (деклараційного патенту) на секретний винахід і деклараційного патенту на секретну корисну модель” замінити словами “Виключні майнові права інтелектуальної власності володільця патенту на секретний винахід (секретну корисну модель)”;

в абзаці другому слова “Власник патенту (деклараційного патенту) на секретний винахід чи деклараційного патенту на секретну корисну модель” замінити словами “Володілець патенту на секретний винахід (секретну корисну модель)”;

частину четверту після слова “винаходу” доповнити словами “(корисної моделі)”;

частину п’яту викласти в такій редакції:

“5. Патент надає його володільцю виключне майнове право перешкоджати використанню винаходу (корисної моделі), в тому числі забороняти таке використання, за винятком випадків, коли таке використання не визнається згідно з цим Законом порушенням прав, що випливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі).”;

у частині шостій слова “право власності” замінити словами “виключні майнові права інтелектуальної власності”;

у другому реченні абзацу другого частини восьмої слово “Установою” замінити словами “центральною виконавчою владою, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності”;

у частині дев’ятій:

в абзаці першому слова “патенту (деклараційного патенту) на секретний винахід чи деклараційного патенту на секретну корисну модель” замінити словами “патенту на секретний винахід (секретну корисну

модель)”, а слова “чинності патенту” – словами “чинності майнових прав інтелектуальної власності на винахід (корисну модель)”;

в абзаці другому слова “про платежі” виключити;

31) статтю 29 викласти в такій редакції:

“Стаття 29. Обов’язки, що впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі)

Володілець патенту повинен сплачувати відповідні збори за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на винахід (корисну модель) і добросовісно користуватися правами, що впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі).”;

32) у статті 30:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 30. Обмеження майнових прав інтелектуальної власності на винахід (корисну модель)”;

у частині першій слова “публікації відомостей про видачу патенту” замінити словами “, наступної за датою державної реєстрації винаходу (корисної моделі).”;

частину другу доповнити абзацами такого змісту:

“Володілець патенту на винахід, що стосується сорту рослин (породи тварин), зобов’язаний видати дозвіл (ліцензію) на використання цього винаходу у необхідному обсязі власнику прав на сорт рослин (породу тварин), якщо використання цього сорту рослин (породи тварин) без такого дозволу було б порушенням прав на винахід. Володілець патенту на винахід, який видав зазначений дозвіл, має право отримати ліцензію на прийнятних умовах для використання зазначеного сорту рослин (породи тварин).

Власник прав на сорт рослин (породу тварин) зобов’язаний видати дозвіл (ліцензію) на використання в необхідному обсязі цього сорту (породи) володільцю патенту на винахід, який стосується цього сорту (породи) і становить значний технічний прогрес з істотними економічними перевагами порівняно із сортом рослин (породою тварин) і його використання без такого дозволу було б порушенням права на сорт рослин (породу тварин). Власник прав на сорт рослин (породу тварин), який видав зазначений дозвіл, має право отримати ліцензію на прийнятних умовах для використання зазначеного винаходу.

У разі порушення вимог абзаців другого – третього цієї частини володілець прав на винахід чи власник прав на сорт рослин (породу тварин) може подати позов до суду з вимогою видати йому ліцензію та визначити умови сплати відповідного ліцензійного платежу.”;

у частині третій:

в абзаці першому слова “власника патенту (деклараційного патенту) у разі його безпідставної відмови у видачі ліцензії на використання винаходу (корисної моделі)” замінити словами “володільця патенту”;

пункт 3 після слів “ (корисної моделі)” доповнити словами “іншим особам”;

у частині четвертій слова “Власник патенту (деклараційного патенту) на секретний винахід чи деклараційного патенту на секретну корисну модель” замінити словами “Володілець патенту на секретний винахід (секретну корисну модель)”;

33) у статті 31:

у частині першій:

в абзаці першому слова “з комерційною метою” виключити;

абзац другий після слова “винаходу” доповнити словами “(корисної моделі)”;

у тексті частини першої слова “попереднього користування” замінити словами “попереднього користувача”;

у частині четвертій:

у тексті після слова “винаходу” доповнити словами “(корисної моделі)”;

слово “патенту” замінити словами “державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

слова “надаються патентом” замінити словами “впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

доповнити статтю частиною п'ятою такого змісту:

“5. Не визнається порушенням прав, що впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі), використання винаходу (корисної моделі) у дослідженнях, що проводяться з метою підготовки та подання інформації для реєстрації лікарського засобу, засобу захисту тварин, засобу захисту рослин.”;

34) назву розділу VI викласти в такій редакції:

“Розділ VI
ПРИПИНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ
ТА ВИЗНАННЯ ПРАВ НЕДІЙСНИМИ”;

35) у статті 32:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 32. Припинення державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“1. Володілець патенту в будь-який час може відмовитися від прав, що впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі), повністю або частково в межах опублікованої формули на підставі заяви, поданої до Установи. Зазначена відмова набирає чинності від дати публікації відомостей про це в Бюлетені. Форма заяви та порядок її розгляду визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. За подання заяви сплачується збір.”;

в абзаці другому слово “патенту” замінити словами “прав, що впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі),”, а слова “засвідчуються патентом” — словами “впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

у частині другій:

в абзаці першому слово “його” замінити словом “їх”;

в абзаці другому слова “видачу патенту” замінити словами “державну реєстрацію винаходу (корисної моделі)”;

абзац шостий викласти в такій редакції:

“Збір за підтримку чинності майнових прав інтелектуальної власності на секретний винахід (секретну корисну модель) не сплачується.”;

слова “дія патенту” та “чинність патенту” в усіх відмінках замінити словами “чинність майнових прав інтелектуальної власності на винахід (корисну модель)” у відповідних відмінках;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Якщо строк сплати збору за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на винахід (корисну модель) пропущений з поважних причин, права заявника щодо патенту відновлюються, якщо протягом 12 місяців від їх спливу буде подано відповідне клопотання разом з сплатою зборів за подання такого клопотання та за підтримання чинності майнових прав інтелектуальної власності на винахід (корисну модель). Інформацію щодо відновлення прав заявника щодо патенту Установа публікує в Бюлетені.”;

36) у статті 33:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 33. Визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними у судовому порядку”;

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“1. Права на винахід (корисну модель) можуть бути визнані у судовому порядку недійсними повністю або частково у разі:”;

у пункті “Г” слова “видачі патенту” замінити словами “державної реєстрації винаходу (корисної моделі)”;

частину другу виключити;

у частині третій слова “патенту чи його частини недійсними” замінити словами “прав на винахід (корисну модель) недійсними повністю або частково судом”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Права на винахід (корисну модель), визнані недійсними повністю або частково судом, вважаються такими, що не набрали чинності, від дати публікації відомостей про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі).”;

37) доповнити Закон статтями 33¹ і 33² такого змісту:

“Стаття 33¹. Визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними Апеляційною палатою

1. Будь-яка особа може подати до Апеляційної палати обґрунтовану заяву про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними повністю або частково, з підстав невідповідності винаходу (корисної моделі) умовам патентоздатності, визначеним цим Законом. За дорученням заявника заяву може бути подано через представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного).

2. Заява про визнання прав на винахід недійсними може бути подана до Апеляційної палати протягом дев'яти місяців з дати публікації відомостей про державну реєстрацію винаходу. За подання заяви сплачується збір. Заява вважається поданою у разі надходження збору на рахунок закладу експертизи.

3. Заява про визнання прав на корисну модель недійсними може бути подана до Апеляційної палати протягом усього строку чинності майнових прав на корисну модель та після припинення їх чинності. За подання заяви сплачується збір. Заява вважається поданою у разі надходження збору на рахунок закладу експертизи.

4. Сторонами розгляду справи про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними в Апеляційній палаті є особа, яка подала заяву про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними та володілець патенту.

5. Сторони мають рівні права щодо подання доказів, їх дослідження та доведення перед Апеляційною палатою їх переконливості.

6. Апеляційна палата не перевіряє достовірність наданих доказів, а відповідальність за достовірність наведеної інформації несе особа, яка її подала. У разі виникнення у колегії Апеляційної палати обґрунтованих сумнівів щодо достовірності інформації наведеної у наданих документах, колегія має право запитати підтвердження зазначеної інформації.

7. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

8. Вимоги до заяви про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними, умови та порядок її розгляду визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

9. Заява про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати протягом чотирьох місяців від дати одержання Апеляційною палатою заяви за умови наявності сплаченого збору за її подання. Цей строк може бути продовжено на два місяці за заявою сторони розгляду заяви та за умови сплати збору. Строк розгляду заяви може бути зупинено з підстав, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, але не більше ніж на два місяці.

10. За результатами розгляду заяви Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, що затверджується наказом Установи та надсилається сторонам.

11. Сторони можуть оскаржити затверджене Установою рішення Апеляційної палати у судовому порядку протягом двох місяців від дати його одержання.

12. Рішення Апеляційної палати набирають чинності з дати затвердження наказом Установи та підлягають оприлюдненню в повному обсязі на офіційному веб-сайті Установи.

При визнанні прав на винахід (корисну модель) недійсними Установа повідомляє про це у Бюлетені.

13. Права на винахід (корисну модель), визнані недійсними Апеляційною палатою, вважаються такими, що не набрали чинності, від дати, наступної за датою державної реєстрації винаходу (корисної моделі).

Стаття 33². Висновок про відповідність корисної моделі умовам патентоздатності

1. Будь-яка особа може подати до Установи мотивоване клопотання про проведення експертизи корисної моделі на відповідність умовам патентоздатності. За подання клопотання сплачується збір.

2. Клопотання розглядається закладом експертизи в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності.

3. Про отримання клопотання Установа повідомляє володільця патенту на корисну модель після надходження до Установи суми сплаченого збору за подання клопотання.

4. Підготовлений Установою висновок щодо відповідності корисної моделі умовам патентоздатності надсилається особі, яка подала клопотання, та володільцеві патенту.

5. Висновок Установи щодо відповідності умовам патентоздатності може бути залучено особою, яка подавала клопотання, при зверненні до суду або до Апеляційної палати з метою визнання недійсними прав на корисну модель.”;

38) у частині першій статті 34 слова “права власника патенту” замінити словом “права”;

39) в абзаці восьмому частини другої статті 35 слова “попереднього користування” замінити словами “попереднього користувача”;

40) у статті 36:

у частині першій слова “видачу патентів на винаходи (корисні моделі)” замінити словами “реєстрацію винаходів (корисних моделей)”;

частину третю викласти в такій редакції:

“Кошти, одержані від сплати державного мита за реєстрацію винаходів (корисних моделей), зараховуються до бюджетів у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України.”;

41) частину другу статті 37 після слів “заявка подається” доповнити словами “до Міжнародного бюро Всесвітньої організація інтелектуальної власності з дотриманням умови, зазначеної у частині першій цієї статті, чи”;

42) у тексті Закону:

слово “власник” в усіх відмінках і формах числа замінити словом “володілець” у відповідному відмінку і числі;

слова “свій офіційний бюлетень” та “офіційний бюлетень” в усіх відмінках замінити словом “Бюлетень” у відповідному відмінку.

2. Абзац другий підпункту “у” пункту 6 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7—93 “Про державне мито” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами) викласти у такій редакції:

“за реєстрацію винаходу (корисної моделі):”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Експертиза заявок на винаходи (корисні моделі), експертиза яких не завершена на момент набрання чинності цим Законом, проводиться у порядку, встановленому цим Законом.

3. Патенти, видані за заявками, що одержані Установою до набрання чинності цим Законом, є чинними.

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В. ГРОЙСМАН

“ ”

2018 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих
актів щодо врегулювання питань авторського
права і суміжних прав

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., № 51, ст. 1122 із наступними змінами):

1) статтю 51² викласти в такій редакції:

“Стаття 51². Порушення прав на об’єкт права інтелектуальної
власності

Незаконне використання об’єкта права інтелектуальної власності (об’єкта авторського права і (або) суміжних прав, наукового відкриття, винаходу, корисної моделі, промислового зразка, знака для товарів і послуг, топографії інтегральної мікросхеми, раціоналізаторської пропозиції, сорту рослин тощо), привласнення авторства на такий об’єкт або інше порушення прав на об’єкт права інтелектуальної власності, що охороняється законом, та/або невиконання передбаченої законодавством про авторське право і суміжні права винагороди —

тягне за собою накладення штрафу від п’ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією обладнання і матеріальних носіїв, які використовувалися для вчинення таких дій, незаконно відтворених примірників та обладнання і матеріалів, які призначені для їх відтворення.”;

2) статтю 164⁹ викласти в такій редакції:

“Стаття 164⁹. Незаконне розповсюдження, прокат примірників аудіовізуальних творів, фонограм, фільмів, комп’ютерних програм, баз даних

Розповсюдження, прокат примірників аудіовізуальних творів, фонограм, фільмів, комп’ютерних програм, баз даних, упаковки яких не марковані контрольними марками або марковані контрольними марками, що мають серію чи містять інформацію, які не відповідають носію цього примірника, або номер, який не відповідає даним Єдиного реєстру одержувачів контрольних марок, —

тягне за собою накладення штрафу від п’ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією цих примірників аудіовізуальних творів, фонограм, фільмів, комп’ютерних програм, баз даних.

Та сама дія, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з правопорушень, зазначених у частині першій цієї статті, —

тягне за собою накладення штрафу від вісімдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією цих примірників аудіовізуальних творів, фонограм, фільмів, комп’ютерних програм, баз даних.”.

2. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40—44, ст. 356 із наступними змінами):

1) частину другу статті 429 після слова “ договором” доповнити словами “або законом”;

2) частину другу статті 430 після слова “ договором” доповнити словами “або законом”;

3) у статті 440:

у пункті 3 частини першої слово “право” замінити словами “виключне право”;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

“3. Суб’єкти авторського права можуть управляти своїми майновими правами:

а) особисто;

б) через свого повіреного;

в) через організацію колективного управління.

Порядок створення і повноваження організацій колективного управління, випадки, коли допускається управління майновими правами

виключно через організацію колективного управління, порядок визначення уповноважених організацій колективного управління, здійснення нагляду за діяльністю організацій колективного управління встановлюються законом.”;

4) у статті 441:

у частині першій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) пряме чи опосередковане, тимчасове чи постійне відтворення твору будь-яким способом та у будь-якій формі повністю чи частково;”;

пункт 7 викласти в такій редакції:

“розповсюдження, передання в найм (прокат);”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Використання твору здійснюється також іншими способами, встановленими законом.”;

5) частину першу статті 448 викласти в такій редакції:

“1. Автор має невідчужуване право на одержання грошової суми від суми кожного продажу оригіналу твору мистецтва у розмірі та порядку, встановленому законом.”;

6) у статті 452:

у пункті 3 частини першої слово “право” замінити словами “виключне право”;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

“3. Суб’єкти суміжних прав можуть управляти своїми майновими правами особисто або через повіреного, або через організацію колективного управління. Випадки, коли забезпечення права на винагороду здійснюється виключно через організації колективного управління, визначаються законом. Створення і повноваження організацій колективного управління, визначення організацій колективного управління, здійснення нагляду за їх діяльністю встановлюються законом.”;

7) у статті 453:

пункти 3 та 5 частини першої викласти в такій редакції:

“3) пряме чи опосередковане, тимчасове чи постійне відтворення запису виконання будь-яким способом та у будь-якій формі повністю чи частково;”;

“5) передання в найм (прокат) оригіналу чи примірника запису виконання;”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Використання виконання здійснюється також іншими способами, встановленими законом.”;

8) у статті 454:

пункти 1 та 3 частини першої викласти в такій редакції:

“1) пряме чи опосередковане, тимчасове чи постійне відтворення фонограми, фільму будь-яким способом та у будь-якій формі повністю чи частково;”;

“3) передання в найм (прокат) оригіналу чи примірника фонограми, фільму;”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Використання фонограми, фільму здійснюється також іншими способами, встановленими законом.”;

7) у статті 455:

пункт 3 частини першої викласти в такій редакції:

“3) пряме чи опосередковане, тимчасове чи постійне відтворення запису передачі (програми) організації мовлення будь-яким способом та у будь-якій формі повністю чи частково;”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Використання передачі (програми) організації мовлення здійснюється також іншими способами, встановленими законом.”;

8) у частині другій статті 1107:

абзац перший після слова “письмовій” доповнити словом “(електронній)”;

абзац другий після слова “письмової” доповнити словом “(електронної)”;

9) доповнити Кодекс статтею 1111¹ такого змісту:

“Стаття 1111¹. Ліцензійний договір на основі публічної пропозиції

1. Ліцензіар та ліцензіат мають право укласти ліцензійний договір щодо об’єктів авторського права та/або суміжних прав на основі публічної пропозиції (оферти), яку поширює ліцензіар.

Поширенням публічної пропозиції є її оприлюднення ліцензіаром разом із примірником об’єкта авторського права та/або суміжних прав з наданням можливості дистанційного ознайомлення з нею необмеженому колу осіб з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем.

2. Ліцензійний договір на основі публічної пропозиції вважається укладеним з моменту прийняття такої пропозиції іншою стороною (ліцензіатом).

Прийняттям іншою стороною (ліцензіатом) публічної пропозиції вважається вчинення дій, які виражають згоду з її умовами у спосіб, передбачений публічною пропозицією, в тому числі за допомогою технічних засобів зв'язку.

3. Ліцензіат за ліцензійним договором на основі публічної пропозиції має право в будь-який момент в односторонньому порядку відмовитися від такого ліцензійного договору, зокрема шляхом припинення використання відповідного об'єкта авторського права та/або суміжних прав.

Умова ліцензійного договору на основі публічної пропозиції про неможливість односторонньої відмови ліцензіатом від такого договору є нікчемною.

4. Ліцензійний договір на основі публічної пропозиції може бути безоплатним, якщо у ньому не визначено розмір, порядок і строки виплати винагороди за використання об'єкта авторського права та/або суміжних прав.

Якщо ліцензійний договір на основі публічної пропозиції та/або інформація про управління правами на об'єкт авторського права та/або суміжних прав, що використовується на умовах такого договору, передбачає можливість виплати винагороди за використання об'єкта авторського права та/або суміжних прав добровільно на розсуд ліцензіата, розмір винагороди може бути нижчим за мінімальні ставки, встановлені Кабінетом Міністрів України.

5. Ліцензійний договір на основі публічної пропозиції, за яким надається виключна або одинична ліцензія, є нікчемним.”;

10) у тексті Кодексу: слово “виробник відеограми” в усіх відмінках замінити словами “виробник першого запису фільму” у відповідному відмінку;

слово “відеограма” в усіх відмінках замінити словом “фільм” у відповідному відмінку.

3. У Законі України “Про авторське право і суміжні права” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 43, ст. 214; 2003 р., № 35, ст. 271; 2004 р., № 13, ст. 181; 2011 р., № 32, ст. 314; 2013 р., № 21, ст. 208; 2014 р., № 2—3, ст. 41; 2016 р., № 6, ст. 61, № 46, ст. 781; 2017 р., № 20, ст. 240):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

“Цей Закон регулює відносини, пов'язані з охороною та захистом особистих немайнових та майнових прав, що виникають у зв'язку зі створенням та використанням творів науки, літератури і мистецтва - авторське право, а також виконавців, виробників фонограм і виробників першого запису фільму та організацій мовлення - суміжні права.”;

2) статтю 1 викласти в такій редакції:

“Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

автор — фізична особа, яка своєю творчою працею створила твір;

аудіовізуальний твір — твір, зафіксований на певному матеріальному носіїві або в електронній формі, що складається із серії послідовних кадрів (зображень) чи аналогових або дискретних сигналів, які відображають (закодовують) рухомі зображення (як із звуковим супроводом, так і без нього), і сприймається виключно за допомогою того чи іншого виду екрана, на якому рухомі зображення візуально відображаються за допомогою технічних засобів, а звук (за наявності звукового супроводу) — за допомогою звукових пристроїв. Видами аудіовізуального твору є кінематографічні твори, телефільми, відеофільми, діафільми, слайдофільми тощо, які можуть бути ігровими, анімаційними (мультиплікаційними), неігровими чи іншими;

аудіодискрипція (тифлокоментування) — створення окремої звукової доріжки із закадровим описом персонажа, предмета, простору або дії у відеопродукції для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію;

база даних (компіляція даних) — сукупність творів, даних або будь-якої іншої незалежної інформації у довільній формі, зокрема — електронній, підбір і розташування складових частин якої та її упорядкування є результатом творчої праці, і складові частини якої є доступними індивідуально і можуть бути знайдені за допомогою спеціальної пошукової системи на основі електронних засобів (комп'ютера) чи інших засобів;

веб-сайт — сукупність даних, електронної (цифрової) інформації, інших об'єктів авторського права і (або) суміжних прав тощо, пов'язаних між собою і структурованих у межах адреси веб-сайту і (або) облікового запису власника цього веб-сайту, доступ до яких здійснюється через адресу мережі Інтернет, що може складатися з доменного імені, записів про каталоги або виклики і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом;

веб-сторінка — складова частина веб-сайту, що може містити дані, електронну (цифрову) інформацію, інші об'єкти авторського права і (або) суміжних прав тощо;

виключне право — майнове право особи, яка має щодо твору, виконання, постановки, передачі організації мовлення, фонограми чи відеограми авторське право і (або) суміжні права, на використання цих об'єктів авторського права і (або) суміжних прав лише нею і на видачу

лише цією особою дозволу чи заборону їх використання іншим особам у межах строку, встановленого цим Законом;

виконавець — актор (театру, кіно тощо), співак, музикант, танцюрист або інша особа, яка виконує роль, співає, читає, декламує, грає на музичному інструменті, танцює чи будь-яким іншим способом виконує твори літератури, мистецтва чи твори народної творчості, циркові, естрадні, лялькові номери, пантоміми тощо, а також диригент музичних і музично-драматичних творів;

виробник першого запису фільму — фізична і (або) юридична особа, яка бере на себе ініціативу та несе відповідальність за перший запис фільму;

виробник фонограми — фізична і (або) юридична особа, яка взяла на себе ініціативу і несе відповідальність за перший звукозапис виконання або будь-яких звуків;

відтворення — пряме чи опосередковане, тимчасове чи постійне виготовлення одного або більше примірників об'єктів авторського права і (або) суміжних прав будь-яким способом та у будь-якій формі, повністю чи частково, у тому числі для тимчасового чи постійного зберігання в електронній, зокрема цифровій, оптичній або іншій формі;

власник веб-сайту — особа, яка є володільцем облікового запису та встановлює порядок і умови використання веб-сайту. За відсутності доказів іншого власником веб-сайту вважається реєстрант відповідного доменного імені, за яким здійснюється доступ до веб-сайту, і (або) отримувач послуг хостингу;

власник веб-сторінки — особа, яка є володільцем облікового запису, що використовується для розміщення веб-сторінки на веб-сайті, та яка управляє і (або) розміщує електронну (цифрову) інформацію в межах такої веб-сторінки. Власник веб-сайту не є власником веб-сторінки, якщо останній володіє обліковим записом, що дозволяє йому самостійно, незалежно від власника веб-сайту, розміщувати інформацію на веб-сторінці та управляти нею;

гіперпосилання — формалізований відповідно до стандартів мережі Інтернет запис адреси веб-сайту або його частини (веб-сторінки, даних). У разі якщо гіперпосилання адресує до частини веб-сайту (веб-сторінки), то, крім домену і (або) числової адреси за Інтернет-протоколом, воно може містити додаткові записи про каталоги або виклики і умови доступу до веб-сторінки, що може бути відтворена або збережена на пристроях, які можуть зчитувати та відтворювати електронну (цифрову) інформацію з використанням мережі Інтернет;

державна система правової охорони інтелектуальної власності — Установа і сукупність експертних, наукових, освітніх, інформаційних та

інших державних закладів та установ відповідної спеціалізації, що входять до сфери управління Установи;

електронна (цифрова) інформація — аудіовізуальні твори, музичні твори (з текстом або без тексту), комп'ютерні програми, фонограми, відеограми, програми (передачі) організацій мовлення, що знаходяться в електронній (цифровій) формі, придатній для зчитування і відтворення комп'ютером, які можуть існувати і (або) зберігатися у вигляді одного або декількох файлів (частин файлів), записів у базі даних на зберігаючих пристроях комп'ютерів, серверів тощо у мережі Інтернет, а також програми (передачі) організацій мовлення, що ретранслюються з використанням мережі Інтернет;

запис (звукзапис, відеозапис) — фіксація за допомогою спеціальних технічних засобів (у тому числі й за допомогою числового представлення) на відповідному матеріальному носії звуків і (або) рухомих зображень, яка дозволяє здійснювати їх сприйняття, відтворення або сповіщення за допомогою відповідного пристрою;

здавання у майновий найм — передача права користування і (або) володіння оригіналом чи примірником твору, фонограми, відеограми на певний строк без мети одержання прямої чи опосередкованої комерційної вигоди;

ім'я автора — сукупність слів чи знаків, що ідентифікують автора: прізвище та ім'я автора; прізвище, ім'я та по батькові автора; ініціали автора; псевдонім автора; прийнятий автором знак (сукупність знаків) тощо;

інформація про управління правами — будь-яка надана суб'єктами прав інформація, в тому числі в електронній (цифровій) формі, яка ідентифікує об'єкт авторського права і (або) суміжних прав, чи права *sui generis*, автора чи будь-якого іншого суб'єкта права, або інформація про умови використання об'єкта, а також будь-які числа або коди, що представляють зазначену інформацію;

інтерактивний доступ — подання об'єкта авторського права і (або) суміжних прав із використанням кабелю чи без нього, таким чином, щоб невизначена кількість осіб могла отримати доступ до даного об'єкта із місця та у час, який обраний ними індивідуально;

кабельна ретрансляція — прийом і одночасна передача телерадіоорганізаціями, провайдерами програмної послуги та іншими особами, незалежно від використаних технічних засобів, повних і незмінних передач (програм) організацій мовлення або їх істотних частин, а також творів, виконань, фонограм, фільмів, зокрема таких, що містяться в таких передачах (програмах) організацій мовлення;

камкординг — відеозапис аудіовізуального твору під час його публічної демонстрації в кінотеатрах, інших кіновидовищних закладах

особами, які перебувають у тому самому приміщенні, де відбувається така публічна демонстрація, для будь-яких цілей без дозволу суб'єкта авторського права або суміжних прав;

кардшейрінг — забезпечення у будь-якій формі та в будь-який спосіб доступу до програми (передачі) організації мовлення, доступ до якої обмежений суб'єктом авторського права і (або) суміжних прав застосуванням технічних засобів захисту (абонентська карта, код тощо), в обхід таких технічних засобів захисту, в результаті чого зазначена програма (передача) може бути сприйнята або в інший спосіб доступна без застосування технічних засобів захисту;

карикатура — твір образотворчого мистецтва, який є творчою переробкою іншого правомірно оприлюдненого твору, в тому числі персонажу твору або імені персонажу твору, що за своїм змістом має комічний, сатиричний характер або спрямовується на висміювання певних осіб або подій;

кінематографічний твір — твір будь-якої тривалості чи твір на будь-якому носії, зокрема художні кінематографічні твори, мультиплікаційні та документальні фільми, який призначений для демонстрування в кінотеатрах;

комп'ютерна програма — набір інструкцій у вигляді слів, цифр, кодів, схем, символів чи у будь-якому іншому вигляді, виражених у формі, придатній для зчитування комп'ютером, які приводять його у дію для досягнення певної мети або результату (це поняття охоплює як операційну систему, так і прикладну програму, виражені у вихідному або об'єктному кодах);

контрафактний примірник твору, фонограми, відеограми — примірник твору, фонограми чи відеограми, відтворений, опублікований і (або) розповсюджуваний з порушенням авторського права і (або) суміжних прав, у тому числі примірники захищених в Україні творів, фонограм і відеограм, що ввозяться на митну територію України без згоди автора чи іншого суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав, зокрема з країн, в яких ці твори, фонограми і відеограми ніколи не охоронялися або перестали охоронятися;

користувач — юридична, фізична особа, в тому числі фізична особа-підприємець, яка вчиняє дії, що, відповідно до цього Закону, передбачають отримання згоди від суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав, або яка має виплатити винагороду чи компенсацію суб'єктам авторського права і (або) суміжних прав;

обліковий запис — формалізований згідно зі стандартами мережі Інтернет запис на комп'ютерному обладнанні (комп'ютерах, серверах), підключеному до мережі Інтернет, що ідентифікує користувача (наприклад, власника веб-сайту) на такому обладнанні, включає в себе дані

про доступ до частини каталогів і програмного забезпечення комп'ютерного обладнання, а також визначає права такого доступу, що надають можливість володільцю облікового запису додавати, видаляти, змінювати електронну (цифрову) інформацію і дані веб-сайту, надавати доступ до веб-сайту або його частин, окремих даних іншим особам, припиняти функціонування такого веб-сайту або його частини в межах облікового запису;

оприлюднення (розкриття публіці) твору — здійснена за згодою автора чи іншого суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав дія, що вперше робить твір доступним для публіки шляхом опублікування, публічного виконання, публічного показу, публічної демонстрації, публічного сповіщення тощо;

опублікування твору, фонограми, відеограми — випуск в оборот за згодою автора чи іншого суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав виготовлених поліграфічними, електронними чи іншими способами примірників твору, фонограми, відеограми у кількості, здатній задовольнити, з урахуванням характеру твору, фонограми чи відеограми, розумні потреби публіки, шляхом їх продажу, здавання в майновий найм, побутового чи комерційного прокату, надання доступу до них через електронні системи інформації таким чином, що будь-яка особа може його отримати з будь-якого місця і у будь-який час за власним вибором або передачі права власності на них чи володіння ними іншими способами. Опублікуванням твору, фонограми, відеограми вважається також депонування рукопису твору, фонограми, відеограми у сховищі (депозитарії) з відкритим доступом та можливістю одержання в ньому примірника (копії) твору, фонограми, відеограми;

організація ефірного мовлення — телерадіоорганізація, що здійснює публічне сповіщення радіо- чи телевізійних передач і програм мовлення (як власного виробництва, так і виробництва інших організацій) шляхом передачі в ефір за допомогою радіохвиль (а також лазерних променів, гамма-променів тощо) у будь-якому частотному діапазоні (у тому числі й з використанням супутників);

організація кабельного мовлення — телерадіоорганізація, що здійснює публічне сповіщення радіо- чи телевізійних передач і програм мовлення (як власного виробництва, так і виробництва інших організацій) шляхом передачі на віддаль сигналу за допомогою того чи іншого виду наземного, підземного чи підводного кабелю (провідникового, оптоволоконного чи іншого виду);

організація колективного управління (організація колективного управління майновими правами) - організація, що управляє на колективній основі майновими правами суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав і не має на меті одержання прибутку;

організація мовлення - організація ефірного мовлення чи організація кабельного мовлення;

особа — фізична або юридична особа;

особа з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію — сліпа особа, особа, яка має порушення зору або зорового сприйняття, або порушення здатності до читання, зорова функція або здатність до читання якої не може бути відновлена повністю так, щоби читати друковані твори нарівні з особами без таких порушень, а також інша особа, яка через фізичні порушення чи психічні розлади, не може тримати в руках чи користуватися книгою або фокусувати погляд чи рухати очима в тій мірі, в якій це необхідно для читання;

пародія — твір, який є творчою переробкою іншого правомірно оприлюдненого твору або його частини, що за своїм змістом має комічний, сатиричний характер або спрямовується на висміювання певних подій або осіб;

передання в найм (прокат) — надання для використання оригіналу і (або) примірника твору, примірника фонограми, оригіналу і (або) примірника фільму на певний обмежений строк з метою одержання прямої чи опосередкованої комерційної вигоди від використання зазначених об'єктів авторського права і суміжних прав;

позичка — надання установами, доступними для необмеженого кола осіб, у безоплатне користування протягом встановленого строку примірників творів, фонограм, фільмів;

попурі — музичний або інший твір, який є творчим підбором і розташуванням уривків інших правомірно оприлюднених творів або який імітує творчий стиль інших авторів чи виконавців або інших історичних епох;

постачальник послуг хостингу — особа, яка надає власникам веб-сайтів послуги і (або) ресурси для розміщення веб-сайтів або їх частин у мережі Інтернет та із забезпечення доступу до них через мережу Інтернет. Власник веб-сайту, який розміщує свій веб-сайт або його частину в мережі Інтернет на власних ресурсах і (або) самостійно забезпечує доступ до нього з використанням мережі Інтернет, одночасно є постачальником послуг хостингу;

похідний твір — твір, що є творчою переробкою іншого наявного твору без завдання шкоди його охороні (анотація, адаптація, аранжування, обробка фольклору, інша переробка твору) чи його творчим перекладом на іншу мову (до похідних творів не належать аудіовізуальні твори, одержані шляхом дублювання, озвучення, субтитрування українською чи іншими мовами інших аудіовізуальних творів);

примірник — копія об'єкту авторського права і (або) суміжних прав, виконана у будь-який спосіб та у будь-якій матеріальній або електронній формі;

примірник твору у доступному форматі — копія твору, виготовлена в такий спосіб, що надає особі з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію так само зручний доступ до твору, як і особі без вад. Видами примірника твору у доступному форматі є копія твору, виготовлена рельєфно-крапковим шрифтом, зі збільшеним кеглем, шляхом озвучення тексту, у спеціальному цифровому форматі для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію тощо. Примірник в доступному форматі призначений виключно для користування особами з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію, цілісність твору має бути збережена, з урахуванням змін, внесення яких зумовлено необхідністю забезпечити доступ до твору в альтернативному форматі або пристосувати до потреб осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію;

продюсер аудіовізуального твору — особа, яка організує або організує та фінансує створення аудіовізуального твору;

псевдонім — вигадане ім'я, вибране автором чи виконавцем для позначення свого авторства;

публічне виконання — подання творів, виконань, фонограм шляхом декламації, гри, співу, танцю та іншим способом як безпосередньо (у живому виконанні), так і за допомогою будь-яких пристроїв і процесів (за винятком передачі в ефір чи по кабелях) у місцях, де присутні чи можуть бути присутніми особи, які не належать до кола сім'ї або близьких знайомих цієї сім'ї особи, яка здійснює публічне виконання, незалежно від того, чи присутні вони в один і той самий час або в різний час. Різновидом публічного виконання є публічна демонстрація аудіовізуального твору;

публічний показ — статична демонстрація оригіналу або примірника твору безпосередньо або на екрані за допомогою плівки, слайда, телевізійного кадру тощо (за винятком передачі в ефір чи по кабелях) або за допомогою інших пристроїв чи процесів у місцях, де присутні чи можуть бути присутніми особи, які не належать до кола сім'ї чи близьких знайомих цієї сім'ї особи, яка здійснює показ (публічний показ аудіовізуального твору означає також демонстрацію окремих кадрів аудіовізуального твору без дотримання їх послідовності);

публічне сповіщення (у тому числі повторне публічне сповіщення) в ефір — трансляція і (або) ретрансляція в ефір за допомогою радіохвиль (а також лазерних променів, гамма-променів тощо), у тому числі з використанням супутників, об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, коли зазначена передача може бути сприйнята невизначеною кількістю осіб у різних місцях, а віддаленість від місця передачі є такою,

що без зазначеної передачі зображення чи звуку не можуть бути сприйнятими;

публічне сповіщення (у тому числі повторне публічне сповіщення) через кабель — передача на віддаль шляхом трансляції і (або) ретрансляції за допомогою проводів або будь-якого виду наземного чи підземного (підводного) кабелю (провідникового, оптоволоконного та інших видів) об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, коли зазначена передача може бути сприйнята невизначеною кількістю осіб у різних місцях, а віддаленість від місця передачі є такою, що без зазначеної передачі зображення чи звуку не можуть бути сприйнятими;

репрографічне відтворення (репродукування) — факсимільне відтворення у будь-якому розмірі (у тому числі збільшеному чи зменшеному) оригіналу письмового чи іншого графічного твору або його примірника шляхом фотокопіювання або іншими подібними способами. Репрографічне відтворення не включає: застосування друкувальних засобів для виготовлення видавничої продукції; запис в електронній (у тому числі цифровій), оптичній чи іншій формі, яку зчитує комп'ютер;

розповсюдження — будь-яка дія, за допомогою якої об'єкти авторського права і (або) суміжних прав безпосередньо чи опосередковано пропонуються публіці способом продажу чи іншого відчуження оригіналу або примірника об'єкта авторського права і (або) суміжних прав;”;

службовий твір — твір, створений автором у порядку виконання службових обов'язків відповідно до службового завдання чи трудового договору (контракту) між ним і роботодавцем;

спеціальний цифровий формат для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію — електронна (у тому числі цифрова), оптична або інша форма вираження примірника твору, яку може зчитувати комп'ютер або тифлоплеєр, з розміткою для зручної навігації, яка сприяє швидкому пошуку сторінки, розділу, параграфа, таблиці, ключового слова тощо в тексті);

суспільне надбання — твори і об'єкти суміжних прав, строк чинності авторського права і (або) суміжних прав на які закінчився;

твір архітектури — твір у галузі мистецтва спорудження будівель і споруд, ландшафтних утворень, парків, монументального і монументально-декоративного мистецтва, зафіксований у будь-якій формі (креслення, ескізи, моделі, плани населених пунктів, збудовані будівлі та споруди, парки, тощо);

твір образотворчого мистецтва — скульптура, картина, малюнок, гравюра, літографія, твір художнього (у тому числі сценічного) дизайну тощо;

твір ужиткового мистецтва — твір мистецтва, в тому числі твір художнього промислу, створений ручним або промисловим способом для користування у побуті або перенесений на предмети такого користування;

технологічні засоби захисту — будь-яка технологія, прилад або компонент, які у своєму нормальному функціонуванні призначаються для запобігання або протидії діям по відношенню до об'єктів, використання яких не дозволене суб'єктом авторського права або суміжних прав, або суб'єктом прав *sui generis*. Технологічні заходи вважаються ефективними, якщо використання захищеного об'єкта контролюється суб'єктами прав через застосування контролю доступу або процедури захисту, наприклад, кодування, шифрування або іншої трансформації захищеного об'єкта, або механізм контролю копіювання, що досягає цієї мети захисту;

уповноважений заклад — заклад (установа, організація), що відповідно до законодавства здійснює навчання, організацію виховного та освітнього процесу, надає спеціалізовані послуги для адаптивного читання і доступу до інформації для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію на некомерційній основі. Уповноваженим закладом також може бути державна установа або неприбуткова організація, яка надає аналогічні послуги особам з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію в якості основного напрямку своєї діяльності або інституційного обов'язку;

установа — центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності;

фільм — кінематографічний або інший аудіовізуальний твір чи рухомі зображення із звуковим або без звукового супроводу;

фонограма — звукозапис на відповідному носії (магнітній стрічці чи магнітному диску, грамофонній платівці, компакт-диску тощо) виконання або будь-яких звуків, крім звуків у формі запису, що входить до аудіовізуального твору. Фонограма є вихідним матеріалом для виготовлення її примірників (копій);

фотографічний твір — твір, що відображений (зафіксований) із застосуванням аналогових, цифрових фотографічних технологій на матеріальному носії чи в електронній цифровій формі, або із застосуванням лазерних технологій у вигляді об'ємного тримірного зображення;

цитата — порівняно короткий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого опублікованого твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерела цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілишими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні.”;

3) у статті 2 слова ““Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів та фонограм”” замінити словами ““Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, фільмів, комп’ютерних програм, баз даних”, “Про особливості державного регулювання діяльності суб’єктів господарювання, пов’язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування”, “Про архітектурну діяльність”, “Про культуру””;

4) у частині першій статті 4:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

“забезпечує відтворювачів, імпортерів та експортерів контрольними марками, веде Єдиний реєстр одержувачів контрольних марок відповідно до закону”;

абзац тринадцятий після слова “закладам” доповнити словами “(підприємствам, організаціям),”;

5) у статті 7 слова “та особи, яким автори чи їх спадкоємці передали свої авторські майнові права” замінити словами “, а також інші фізичні та юридичні особи, які набули прав на твори відповідно до договору або закону”;

6) частину другу статті 8 доповнити абзацом такого змісту:

“Твори охороняються якщо вони є оригінальними у тому розумінні, що вони є результатом інтелектуальної творчості автора. Жодний інший критерій не може бути застосований для визначення того, чи підлягає твір охороні за цим Законом.”;

7) у статті 9 після слів “назва твору” доповнити словами “, персонаж твору”;

8) в абзаці першому частини п’ятої статті 11 слово “охорони” замінити словом “чинності”;

9) у статті 15:

у частині третій:

пункт 2 після слова “творів” доповнити словами “(в ефір, через кабель)”;

пункти 8—10 викласти в такій редакції:

“8) розповсюдження творів шляхом першого продажу, відчуження іншим способом та шляхом іншої передачі до першого продажу примірників твору;

9) інтерактивний доступ до твору;

10) передання в найм (прокат) оригіналу чи примірника твору;”;

доповнити частину пунктами 12—13 такого змісту:

“12) позичку оригіналу чи примірника твору;

13) кабельну ретрансляцію.”;

частину четверту доповнити абзацами такого змісту:

“Виключні права авторів на використання творів способами передання в найм (прокат) оригіналу або примірників твору не стосуються творів архітектури, містобудування і садово-паркового мистецтва, творів ужиткового мистецтва.

Виключні права авторів дозволяти або забороняти кабельну ретрансляцію об'єктів авторського права реалізуються лише через організацію колективного управління у порядку, передбаченому законом.

Автор (чи інша особа, яка має авторське право) має право на винагороду за використання його твору способом кабельної ретрансляції. Збір та розподіл винагороди за кабельну ретрансляцію творів здійснюється організацією колективного управління у порядку, передбаченому законом.”;

у частині сьомій:

слова “здавання у майновий найм чи комерційний прокат” замінити словами “передання в найм (прокат), позички”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Положення, зазначені у цій частині статті, не поширюються на випадки інтерактивного доступу до творів.”;

10) статтю 16 доповнити частинами четвертою і п'ятою такого змісту:

“4. Майнові права на службовий твір, створений автором у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту) з органом державної влади, належать органу державної влади.

5. Майнові права на комп'ютерну програму, базу даних, створені у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту), належать роботодавцю, якщо інше не встановлено трудовим договором (контрактом).”;

11) частини другу і третю статті 17 викласти в такій редакції:

“2. Якщо інше не передбачено у договорі про створення аудіовізуального твору, вважається, що автори, які зробили внесок або зобов'язалися зробити внесок у створення аудіовізуального твору передали (відчужили) майнові права продюсеру аудіовізуального твору. Автори не мають права заперечувати проти будь-якого використання цього твору, а також субтитрування і дублювання його тексту, крім права на окреме публічне виконання музичних творів, включених до аудіовізуального твору.

Автори (їх спадкоємці) незалежно від передачі (відчуження) майнових прав цими авторами продюсеру аудіовізуального твору, мають право на винагороду за використання аудіовізуального твору відповідно до частин третьої цієї статті.

3. Особи, які використовують аудіовізуальні твори способами публічного показу, публічного сповіщення, публічного виконання аудіовізуального твору, передання в найм (прокат) примірників аудіовізуального твору, виплачують винагороду авторам (їх спадкоємцям):

- а) особисто;
- б) через їх повіреного;
- в) через організацію колективного управління.”;

доповнити статтю частинами четвертою — шостою такого змісту:

“4. У випадку кабельної ретрансляції аудіовізуальних творів особи, які здійснюють кабельну ретрансляцію, виплачують винагороду особам, яким були передані (відчужені) майнові права на ці аудіовізуальні твори, виключно через організацію колективного управління.

5. Особи, які використовують аудіовізуальні твори, повинні надавати організаціям колективного управління відомості про використання аудіовізуальних творів, необхідні для збирання і розподілу винагороди.

6. Автори, твори яких увійшли як складова частина до аудіовізуального твору (як тих, що існували раніше, так і створених у процесі роботи над аудіовізуальним твором), зберігають авторське право кожний на свій твір і можуть самостійно використовувати його незалежно від аудіовізуального твору в цілому, якщо договором з продюсером аудіовізуального твору не передбачено інше.”;

12) доповнити Закон статтями 18¹ та 18² такого змісту:

“Стаття 18¹. Авторське право на бази даних (компіляції даних)

1. Бази даних (компіляції даних) охороняються як такі, якщо вони за добром або упорядкуванням їх складових частин є результатом інтелектуальної творчості автора.

2. Охорона баз даних не поширюється на їхнє інформаційне наповнення і не завдає шкоди будь-яким правам на об’єкти, що увійшли до складу баз даних.

3. Охорона баз даних не поширюється на комп’ютерні програми, що використовувалися під час створення, або необхідні для функціонування баз даних.

Стаття 18². Право особливого роду виробника неоригінальних баз даних

1. Право особливого роду передбачається для виробника неоригінальної бази даних, який продемонструє, що ним було зроблено якісно та (або) кількісно значний внесок в отримання, перевірку чи представлення вмісту бази даних, щоб запобігти вилученню та (або) повторному використанню всього вмісту бази даних чи значної її частини у якісному чи кількісному вимірі.

Під вилученням розуміється постійне або тимчасове перенесення всього вмісту бази даних або значної її частини на інший носій в будь-який спосіб і в будь-якій формі.

Під повторним використанням розуміється будь-яка форма надання невизначеному колу осіб всього вмісту бази даних або значної її частини.

Якщо примірники такої бази даних законним чином введені у цивільний оборот шляхом їх першого продажу в Україні, то допускається їх повторне введення в оборот шляхом продажу, дарування тощо без згоди автора (чи іншої особи, яка має авторське право) і без виплати авторської винагороди. Проте у цьому випадку право передання в найм (прокат), позички залишається виключно за особою, яка має право особливого роду щодо такої бази даних.

Право особливого роду може передаватися відповідно до законодавства.

Право особливого роду застосовується незалежно від того, чи підлягає відповідна база даних охороні авторським правом чи іншими правами. Крім того, воно застосовується незалежно від того, чи підлягає вміст відповідної бази даних охороні авторським правом чи іншими правами.

Охорона баз даних відповідно до права особливого роду не перешкоджає правам, які існують щодо вмісту такої бази даних.

Не дозволяється багаторазове та систематичне вилучення і повторне використання незначних частин вмісту бази даних, що включає дії, які суперечать нормальному використанню бази даних чи які не виправдано завдають шкоди законним інтересам розробника такої бази даних.

2. Особа, яка правомірно володіє правомірно виготовленим примірником бази даних чи її копії, що охороняється правом особливого роду (законний користувач), має право вилучати та (або) повторно використовувати для будь-яких цілей незначні частини її вмісту у якісному чи кількісному вимірі без згоди виробника такої бази даних. Якщо законний користувач має дозвіл на вилучення чи повторне використання тільки частини бази даних, це положення застосовується тільки до цієї частини.

Законний користувач бази даних не може виконувати такі дії, які суперечать нормальному використанню бази даних чи не виправдано завдають шкоди законним інтересам розробника бази даних.

Законний користувач бази даних не може завдавати шкоди суб'єкту авторського права чи суміжних прав щодо творів або інших об'єктів, які містяться в базі даних.

Законний користувач бази даних, що охороняється правом особливого роду, може без згоди виробника такої бази даних вилучати чи повторно використовувати значну частину її вмісту:

1) у разі вилучення для особистих цілей вмісту неелектронної бази даних;

2) у разі вилучення для цілей ілюстрації в процесі навчання або з науково-дослідною метою, за умови зазначення джерела і якщо це виправдано некомерційною метою цих дій;

3) у разі вилучення та повторного використання для цілей суспільної безпеки чи для цілей адміністративного провадження або судочинства.

3. Право особливого роду починає діяти з дати закінчення виготовлення такої бази даних та спливає через п'ятнадцять років, рахуючи від початку року, наступного за датою закінчення виготовлення.

У випадку надання невизначеному колу осіб бази даних до закінчення строку, визначеного абзацом першим частини третьої цієї статті, строк дії цього права спливає через п'ятнадцять років, з 1 січня, рахуючи від року, який іде за датою, коли база даних вперше була надана невизначеному колу осіб.

Будь-яка істотна зміна вмісту бази даних, у кількісному чи якісному вимірі, зокрема, будь-яка істотна зміна, що впливає з накопичення доповнень, вилучень або послідовних змін, яка дозволяє зробити висновок, що йдеться про суттєвий, визначений якісно і кількісно внесок, дозволяє надати базі, яка є результатом такого внеску, окремий строк дії охорони.”;

13) у статті 21:

у назві статті слова “із зазначенням імені автора” виключити;

у частині першій:

пункт 6 викласти в такій редакції:

“б) тифлокоментування аудіовізуальних творів для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію;”;

пункт 11 викласти в такій редакції:

“11) відтворення засобами малювання, фотографії або кінематографії, публічне сповіщення або публічний показ творів архітектури, містобудування і садово-паркового мистецтва, скульптури, що постійно розташовані у громадських (доступних для широкої публіки) місцях, відкритих для вільного відвідування, за умови, що відтворене зображення буде використовуватися з інформаційною метою і не буде окремо використовуватися в комерційних цілях.”;

частину другу викласти в такій редакції:

“Без згоди автора (чи іншої особи, яка має авторське право), без виплати винагороди, та без зазначення імені автора і джерела запозичення, допускається:

1) використання творів у зв'язку з демонстрацією або ремонтом обладнання, перевірка функціонування якого неможлива без використання творів;

2) використання твору у вигляді макету, креслення чи плану будинку з метою реконструкції цього будинку.”;

доповнити новими частинами третьою - четвертою такого змісту:

“Дозволяється без згоди автора (чи іншої особи, яка є суб'єктом авторського права), без виплати йому винагороди, позичка некомерційними бібліотеками правомірно опублікованих примірників творів, крім примірників комп'ютерних програм, баз даних. При цьому примірники творів, виражені в електронній формі, що надаються бібліотеками, у тому числі у порядку взаємного користування бібліотечними ресурсами, можуть надаватися лише в приміщеннях бібліотек за умов виключення можливості створення копій цих творів в електронній формі для використання поза приміщенням бібліотеки.

Перелік вільного використання творів, зазначений у цій статті, є вичерпним.”;

14) доповнити Закон статтею 21¹ такого змісту:

“Стаття 21¹. Вільне використання творів для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію

1. Без згоди автора (чи іншої особи, яка має авторське право) та без виплати винагороди, але з обов'язковим зазначенням імені автора і джерела запозичення, уповноваженому закладу дозволяється здійснювати використання примірників твору в доступному форматі для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію:

1) відтворення, розповсюдження, подання до загального відома за допомогою проводів і безпроводного зв'язку примірників твору у доступному форматі таким чином, що особи з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію можуть здійснити доступ до них з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором,

2) переклад творів з метою виготовлення примірників твору у доступному форматі для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію,

3) здавання в майновий найм і (або) комерційний прокат примірників твору у доступному форматі для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію,

4) імпорт примірників творів у доступному форматі,

за дотримання таких умов:

а) уповноважений заклад, який має намір здійснювати вищезазначені дії, отримав законний доступ до твору або примірника твору;

б) виготовлення примірника твору в доступному форматі може включати в себе будь-які засоби, необхідні для здійснення навігації по твору, однак без внесення змін у твір, крім тих, внесення яких зумовлено необхідністю забезпечити доступ до твору особам з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію (тифлокоментування тощо);

в) примірник твору у доступному форматі надається у використання виключно для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію;

г) такі дії здійснюються на некомерційній основі.

2. Без згоди автора (чи іншої особи, яка має авторське право) та без виплати винагороди, але з обов'язковим зазначенням імені автора і джерела запозичення, уповноваженим закладам дозволяється розповсюджувати та надавати у використання примірники творів у доступному форматі виключно особам з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію та (або) закладам, які надають аналогічні послуги особам з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію, в іншій країні за умови, що такий примірник буде використаний виключно в інтересах осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію.

3. Особа з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію або її законний представник чи помічник може виготовити примірник твору у доступному форматі для особистого користування особою з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію або надати допомогу особі з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію у виготовленні і використанні примірників у доступному форматі, за умови, якщо така особа має законний доступ до правомірно опублікованого твору або його примірника.

4. Примірники творів у доступному форматі мають містити напис про те, що їх використання призначене виключно для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію.”;

15) у статті 22:

у назві статті слова “репрографічним способом” виключити;

у частині першій:

слова “репрографічне відтворення” замінити словами “відтворення, у тому числі репрографічне відтворення,”;

пункт 2 після слів “з фонду аналогічної бібліотеки чи архіву” доповнити словами “надання такого примірника іншій бібліотеці чи архіву,”;

доповнити частину пунктом 3 такого змісту:

“3) у разі, коли вільне відтворення твору є поодиноким випадком і не має систематичного характеру.”;

16) статтю 24 викласти в такій редакції:

“Стаття 24. Вільне відтворення, модифікація і декомпіляція комп’ютерних програм

1. Якщо договором, за яким особа правомірно набула право володіти правомірно виготовленим примірником комп’ютерної програми, не передбачено інше, якщо такі дії необхідні виключно для належного використання цією особою правомірно виготовленого примірника комп’ютерної програми за призначенням, в тому числі для виправлення помилок, така особа має право без згоди автора або іншої особи, яка має авторське право на цю програму:

1) здійснювати постійне або тимчасове відтворення комп’ютерної програми в цілому або частково, будь-яким способом та в будь-якій формі;

2) здійснювати переклад, адаптацію або будь-яку іншу зміну комп’ютерної програми і відтворення результатів цих дій.

2. Створення резервної копії комп’ютерної програми особою, яка має право на її використання, не може бути заборонене договором, якщо воно є необхідним для такого використання.

3. Особа, яка правомірно володіє правомірно виготовленим примірником комп’ютерної програми, має право без згоди автора або іншої особи, яка має авторське право на цю програму, спостерігати, вивчати або випробувати функціонування комп’ютерної програми з метою визначення ідей і принципів, які лежать в основі будь-якого елемента комп’ютерної програми, якщо ця особа робить це, здійснюючи будь-які дії щодо завантаження, виведення на екран, запуску, передачі або зберігання програми, які ця особа має право робити.

4. Дозвіл автора або іншої особи, яка має авторське право на комп’ютерну програму, не потрібен, якщо відтворення коду комп’ютерної програми і переклад його форми, передбачені пунктами 1-2 частини першої цієї статті є необхідними для одержання інформації, потрібної для

досягнення здатності до взаємодії незалежно створеної комп'ютерної програми з іншими програмами, за умови, що виконуються такі вимоги:

1) ці дії виконуються особою, яка правомірно володіє правомірно виготовленим примірником комп'ютерної програми, або від її імені особою, уповноваженою на такі дії;

2) інформація, необхідна для досягнення здатності до взаємодії, раніше не була загальнодоступною для осіб, зазначених у підпункті першому;

3) ці дії обмежуються складовими частинами оригінальної комп'ютерної програми, які є необхідними для досягнення здатності до взаємодії.

Положення цієї частини не дозволяють, щоб інформація, одержана у зв'язку з її застосуванням:

1) використовувалась для інших цілей, ніж досягнення здатності до взаємодії з незалежно створеною комп'ютерною програмою;

2) передавалась іншим особам, за винятком випадків, коли це необхідно для досягнення взаємодії з незалежно створеною комп'ютерною програмою;

3) використовувалась для розробки, виготовлення чи продажу комп'ютерної програми, суттєво подібної за своїм вираженням, або для будь-якої іншої дії, яка порушує авторське право.”;

17) доповнити Закон статтями 24¹ і 24² такого змісту:

“Стаття 24¹. Вільні дії з базами даних

Особа, яка правомірно володіє правомірно виготовленим примірником бази даних чи її копії (законний користувач) має право без згоди автора бази даних здійснювати будь-які захищені авторським правом дії, необхідні для цілей доступу до вмісту бази даних та нормального використання цього вмісту із тієї метою, для якої користувач законно отримав базу даних чи її копію. Якщо законний користувач отримав дозвіл на використання тільки частини бази даних, це положення застосовується тільки до цієї частини.

Стаття 24². Тимчасове відтворення об'єктів авторського права і суміжних прав

1. Допускаються без дозволу суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав і без виплати винагороди дії з тимчасового відтворення об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, які мають перехідний або випадковий характер і є складовою й суттєвою частиною технологічного процесу та єдина мета яких полягає у тому, щоб сприяти

передачі посередником у мережі об'єктів авторського права і (або) суміжних прав між третіми сторонами, або правомірному використанню об'єктів авторського права і (або) суміжних прав.

2. Зазначені у частині першій цієї статті дії з тимчасового відтворення об'єктів авторського права і суміжних прав допускаються за умов, що вони не мають самостійного економічного значення.”;

18) у статті 25:

у частині першій:

у пункті “в” слова “книг, нотних текстів і оригінальних творів образотворчого мистецтва” замінити словами “літературних, наукових, фотографічних творів,”;

доповнити частину пунктом “г” такого змісту:

“г) камкордингу.”;

частину другу після слів “у домашніх умовах” доповнити словами “фізичною особою і” а після слів “для кола сім’ї” — словами “, без наявності прямої або опосередкованої комерційної мети,”;

19) статтю 27 викласти в такій редакції:

“Стаття 27. Право слідування

1. Автор твору мистецтва, а у разі його смерті — спадкоємці, впродовж встановленого статтею 28 цього Закону строку чинності майнових прав на твір, користуються щодо твору мистецтва невідчужуваним правом на одержання винагороди у вигляді відрахувань від ціни кожного наступного продажу твору мистецтва, що йде за першим його відчуженням здійсненим автором твору (право слідування). Виплата винагороди у цьому випадку здійснюється продавцями такими як: аукціони, галереї, салони, магазини, виставки-продажу тощо.

Для цілей цієї статті під твором мистецтва розуміється твір образотворчого мистецтва, ужиткового мистецтва, такого як картина, колаж, живопис, малюнок, гравюра, естамп, літографія, скульптура, килимовий, керамічний виріб, ювелірний виріб, виріб зі скла та фотографічний твір тощо, за умови, що такий твір був створений самим автором або є примірником, що є твором мистецтва, виготовлений в обмеженій кількості самим автором або під його керівництвом, пронумерований, підписаний або іншим чином засвідчений його автором.

2. Відрахування, передбачені цією статтею, сплачуються, якщо ціна продажу твору мистецтва без врахування податків перевищує 2 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому відбувається продаж твору мистецтва. Залежно

від ціни продажу твору мистецтва без урахування податків розмір винагороди становить:

1) 5 відсотків від ціни продажу від 2 до 59 (включно) мінімальних розмірів заробітної плати;

2) 4 відсотка від тієї частини ціни продажу, що перевищує 59 до 975 (включно) мінімальних розмірів заробітної плати;

3) 3 відсотка від тієї частини ціни продажу, що перевищує 975 до 3902 (включно) мінімальних розмірів заробітної плати;

4) 1 відсоток від тієї частини ціни продажу, що перевищує 3902 до 6828 (включно) мінімальних розмірів заробітної плати;

5) 0,5 відсотка від тієї частини ціни продажу, що перевищує 6828 до 9754 (включно) мінімальних розмірів заробітної плати;

6) 0,25 відсотка від тієї частини ціни продажу, що перевищує 9754 мінімальних розмірів заробітної плати.

При цьому загальний розмір відрахувань не може перевищувати 244 мінімальних розмірів заробітної плати.

3. Обов'язок щодо виплати відрахувань несе продавець, незалежно від того чи ця особа діє від свого імені, чи від імені власника твору мистецтва.

4. Збір та розподіл винагороди за право слідування здійснюється організацією колективного управління у порядку, передбаченому законом.

Продавці твору мистецтва зобов'язані повідомляти організацію колективного управління, що здійснює збір та розподіл винагороди за право слідування, про продаж твору у місячний строк з дати такого продажу і надавати відомості, які необхідні для збирання і розподілу винагороди.

5. З метою збору і розподілу винагороди авторам (їх спадкоємцям), організація колективного управління може вести реєстр творів мистецтва. Продавці творів мистецтва згідно із укладеним договором, на вимогу організації колективного управління, що здійснює збір та розподіл винагороди за право слідування, повинні надавати відомості, необхідні для ведення реєстру творів мистецтва.”;

20) статтю 28 викласти в такій редакції:

“Стаття 28. Строк чинності авторського права

1. Авторське право на твір виникає внаслідок факту його створення і є чинним від дня створення твору.

2. Авторське право є чинним протягом усього життя автора і 70 років після його смерті, крім випадків, передбачених цією статтею.

3. Для творів, оприлюднених анонімно або під псевдонімом, строк чинності авторського права закінчується через 70 років після того, як твір було оприлюднено. Якщо взятий автором псевдонім не викликає сумніву щодо особи автора або якщо авторство твору, оприлюдненого анонімно або під псевдонімом, розкривається не пізніше ніж через 70 років після оприлюднення твору, застосовується строк, передбачений частиною другою цієї статті.

4. Авторське право на твори, створені у співавторстві, є чинним протягом життя співавторів і 70 років після смерті останнього співавтора.

Строк чинності авторського права на кінематографічні або інші аудіовізуальні твори спливає через 70 років після смерті останньої особи, що пережила інших осіб з наступного переліку авторів аудіовізуального твору: режисер-постановник, автор сценарію, автор діалогу, автор музики, спеціально написаної для використання в аудіовізуальному творі.

5. У разі, коли весь твір публікується (оприлюднюється) не водночас, а послідовно у часі томами, частинами, випусками, серіями тощо, строк чинності авторського права визначається окремо для кожної опублікованої (оприлюдненої) частини твору.

6. Авторське право на твори посмертно реабілітованих авторів є чинним протягом 70 років після їх реабілітації.

7. Авторське право на твір, вперше опублікований протягом 30 років після смерті автора, є чинним протягом 70 років від дати його правомірного опублікування.

8. Будь-яка особа, яка після закінчення строку чинності авторського права по відношенню до неоприлюдненого твору вперше його оприлюднює, користується захистом, що є рівноцінним захисту майнових прав автора. Строк чинності таких прав становить 25 років від дати, коли твір був уперше правомірно опублікований або правомірно оприлюднений.

Будь-яка особа, яка після закінчення строку чинності авторського права по відношенню до неоприлюдненого наукового твору чи твору критичного характеру вперше його опубліковує, користується захистом, що є рівноцінним захисту майнових прав автора. Строк чинності цих прав становить 30 років від дати, коли твір був уперше правомірно опублікований.

9. Строк чинності авторського права після смерті автора і строки, встановлені частинами третьою - сьомою цієї статті, починаються від дня смерті автора чи з дня настання подій, передбачених у зазначених частинах, але відліковуються з 1 січня року, наступного за роком смерті чи роком, в якому відбулася зазначена подія.

10. Особисті немайнові права автора, передбачені статтею 14 цього Закону, охороняються безстроково.”;

21) у статті 30:

у частині першій слово “дії” замінити словом “чинності”;

частину третю виключити;

22) у статті 31:

у назві статті слово “Передача” замінити словом “Передання”;

частину першу після слова “передати” доповнити словом “(відчужити)”;

у частині другій слова “передане (відчужене)” замінити словом “відчужене”;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

“3. Умови договорів про передання (відчуження) майнових прав суб’єктів авторського права визначаються з урахуванням норм Цивільного кодексу України щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності.”;

23) у назві та тексті статті 32 слова “Передача права” замінити словами “Надання дозволу”;

24) у статті 33:

перше речення частини першої після слова “письмовій” доповнити словом “(електронній)”;

частину шосту викласти в такій редакції:

“6. За договором про створення за замовленням і використання твору одна сторона (автор — письменник, художник або інший) зобов’язується створити твір відповідно до вимог другої сторони (замовника) та в установленний строк.

Договір про створення за замовленням і використання твору повинен визначати способи і умови використання твору замовником.

Майнові права на твір, створений за замовленням, належать авторові цього твору, якщо інше не встановлено договором, з урахуванням положень цієї статті.

Майнові права на комп’ютерну програму, базу даних, створені за замовленням, належать замовнику, якщо інше не встановлено договором.

Майнові права на комп’ютерну програму, базу даних, створені за замовленням органу державної влади, належать замовнику.”;

25) статтю 36 викласти в такій редакції:

“Стаття 36. Суб’єкти суміжних прав

1. Суб’єктами суміжних прав є:

а) виконавці, їх спадкоємці та особи, які на законних підставах набули відповідно до договору чи закону суміжні майнові права щодо виконань;

б) виробники фонограм, їх спадкоємці (правонаступники) та особи, які на законних підставах набули відповідно до договору чи закону суміжні майнові права щодо фонограм;

в) виробники першого запису фільму, їх спадкоємці (правонаступники) та особи, які на законних підставах набули відповідно до договору чи закону суміжні майнові права щодо фільмів;

г) організації мовлення та їх правонаступники.

2. Виконавці здійснюють свої права за умови дотримання ними прав авторів виконуваних творів та інших суб'єктів авторського права. Виробники фонограм, виробники перших записів фільмів повинні дотримуватися прав суб'єктів авторського права і виконавців. Організації мовлення повинні дотримуватися прав суб'єктів авторського права, виконавців, виробників фонограм (перших записів фільмів).

3. Використання виконання, фонограми, фільму, передачі (програми) організації мовлення іншою особою здійснюється лише з дозволу відповідного суб'єкта суміжних прав на підставі договорів, за виключенням випадків використання цих об'єктів суміжних прав відповідно до статей 42, 43 цього Закону.

При використанні об'єктів суміжних прав застосовуються умови та порядок укладання договорів, які передбачені статтями 32, 33 цього Закону щодо надання дозволу на використання твору.

При переданні (відчуженні) майнових прав суб'єктів суміжних прав застосовуються умови та порядок відчуження майнових прав, які передбачені статтею 31 цього Закону щодо відчуження майнових прав суб'єктів авторського права.”;

26) доповнити Закон статтею 37¹ такого змісту:

“Стаття 37¹. Публічне сповіщення передач (програм) організацій мовлення

1. У разі публічного сповіщення передачі організації мовлення зі станції зв'язку, розташованої на території України, на супутник таким чином, що публічне сповіщення такої передачі, а також інших об'єктів авторського права і (або) суміжних прав, що передаються такою організацією мовлення, з супутника поширюється за межі території України, то для цілей цього Закону вважається, що таке публічне сповіщення відбувається в Україні, а права та обов'язки, передбачені цим Законом (в тому числі, обов'язок з виплати винагороди за використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав), а також відповідальність за дотримання авторського права і (або) суміжних прав несе особа, яка

здійснює передачу об'єктів авторського права і (або) суміжних прав на супутник.

2. У разі, коли організацією мовлення — резидентом України здійснюється або доручено іншій особі здійснювати публічне сповіщення через супутник зі станції зв'язку, розташованої за межами території України, для цілей цього Закону вважається, що таке публічне сповіщення здійснюється на території України за місцезнаходженням такої організації мовлення, і така організація мовлення має відповідні права та несе обов'язки, передбачені цим Законом (в тому числі, обов'язок з оплати винагороди за використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав), а також несе відповідальність за дотримання авторського права і (або) суміжних прав під час такого публічного сповіщення.

3. Сигнал, що несе передачу (програму) організації мовлення вважається закодованим, якщо публічне сповіщення передачі (програми) організації мовлення стає доступним для сприйняття публікою лише після того, як цей сигнал для забезпечення можливості такого сприйняття буде оброблено за допомогою спеціального декодувального пристрою (засобу), одержаного на підставі відповідного договору, укладеного з цією організацією мовлення або з іншою особою, уповноваженою цією організацією мовлення продавати (здавати в оренду) даний пристрій (засіб). Така організація мовлення і особа, що реалізує (здає в оренду) вказані пристрої (засоби) та/або відповідає за використання декодувального пристрою (засобу), несуть обов'язки, передбачені цим Законом (в тому числі, обов'язок з оплати винагороди за використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав), а також несуть солідарну відповідальність за дотримання авторського права і (або) суміжних прав під час такого публічного сповіщення.”;

27) у статті 39:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Виключними правами виконавців є:

1) публічне виконання та публічне сповіщення (в ефір, через кабель) незафіксованого виконання під час його здійснення;

2) записування (фіксування) виконання під час його здійснення, якщо таке записування дає можливість сприйняття, відтворення та передачі виконання за допомогою технічних засобів;

3) відтворення запису виконання;

4) розповсюдження оригіналу чи примірника запису виконання;

5) передання в найм (прокат) та позичку оригіналу чи примірника запису виконання;

6) інтерактивний доступ до запису виконання;

7) видозміну, синхронізацію зафіксованого виконання.”;

частину другу виключити;

у частині третій:

слова “організації, яка здійснює виробництво аудіовізуального твору, або” виключити;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“При цьому виконавець має право на одержання справедливої винагороди за найм (прокат) примірників свого виконання, зафіксованого в аудіовізуальному творі.”;

у частині четвертій слова “безпосередньо дозволить” замінити словами “надасть дозвіл на підставі договору”;

доповнити статтю частиною п’ятою такого змісту:

“5. Виконавці, разом із виробниками фонограм, мають право на одноразову справедливу винагороду за пряме чи опосередковане використання фонограм, опублікованих з комерційною метою, шляхом публічного виконання та публічного сповіщення (в ефір, через кабель), відповідно до передбаченого статтею 43 цього Закону.”;

28) статтю 40 викласти в такій редакції:

“Стаття 40. Майнові права виробників фонограм

1. Виключними правами виробників фонограм є:

- 1) відтворення фонограми;
- 2) розповсюдження оригіналу чи примірника фонограми;
- 3) передання в найм (прокат) та позичку оригіналу чи примірника фонограми;
- 4) інтерактивний доступ до фонограми;
- 5) будь-яку видозміну, синхронізацію фонограми;
- 6) ввезення на митну територію України фонограми та її примірників з метою їх поширення серед публіки (необмеженого кола осіб).

2. Майнові права виробника фонограми, який є юридичною особою, можуть бути також передані (відчужені) іншій особі у встановленому законом порядку внаслідок ліквідації юридичної особи — суб’єкта суміжних прав.

3. Якщо фонограми чи їх примірники введені виробником фонограми чи за його згодою у цивільний оборот шляхом їх першого продажу в Україні, то допускається їх наступне розповсюдження шляхом продажу, дарування тощо без згоди виробника фонограми чи його правонаступника і без виплати йому винагороди. Проте й у цьому випадку право передання в

найм (прокат) залишається виключно правом виробника фонограми або його правонаступника. Положення, зазначені у цій частині статті, не стосуються інтерактивного доступу до фонограм.

4. Виробники фонограми, а також виконавці мають право на одноразову справедливу винагороду за пряме чи опосередковане використання фонограм, опублікованих з комерційною метою, шляхом публічного виконання та публічного сповіщення (в ефір, через кабель), відповідно до передбаченого статтею 43 цього Закону.”;

29) доповнити Закон статтею 40¹ такого змісту:

“Стаття 40¹. Майнові права виробників першого запису фільму

1. Виключними правами виробників першого запису фільму є:

- 1) відтворення оригіналу і копій їхніх фільмів;
- 2) розповсюдження оригіналу і копій їхніх фільмів;
- 3) інтерактивний доступ до оригіналу і копій їхніх фільмів;
- 4) передання в найм (прокат) та позичку оригіналу і копій їхніх фільмів.

2. Майнові права виробників першого запису фільму можуть бути передані (відчужені) іншій особі у встановленому законом порядку внаслідок ліквідації юридичної особи — суб’єкта суміжних прав.”;

30) у статті 41:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Виключними правами організацій мовлення щодо своїх передач (програм) незалежно від того, чи транслюються ці передачі дротовими, чи ефірними засобами, у тому числі за допомогою кабельної мережі або супутника, є:

1) записування (фіксування) своїх передач (програм), якщо таке записування дає можливість їх сприйняття, відтворення та публічного сповіщення за допомогою технічних засобів;

2) відтворення запису своїх передач (програм);

3) розповсюдження записів своїх передач (програм);

4) інтерактивний доступ до своїх передач (програм);

5) публічне виконання своїх передач (програм);

6) публічне сповіщення (в ефір, через кабель), кабельну ретрансляцію своїх передач (програм);

Організація мовлення також має право забороняти поширення на території України чи з території України сигналу із супутника, що несе їх

передачі (програми), розповсюджуючим органом, для якого цей сигнал із супутника не призначався.”;

абзац перший частини другої виключити;

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

“3. Одержання права на кабельну ретрансляцію передач (програм) мовлення не звільняє організацію кабельного мовлення від обов’язків, передбачених цим Законом щодо кабельної ретрансляції об’єктів авторського права і (або) суміжних прав, що містяться в таких передачах (програмах).”;

31) у статті 42:

у частині першій:

слова “і доведення до загального відома” замінити словами “та інтерактивний доступ до них”;

пункт “а” пункту 1 після слова “досліджень” доповнити словами “чи для осіб з обмеженими можливостями сприймати друковану інформацію”;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Допускається використання коротких уривків для повідомлення про поточні події, відтворення короткочасних записів творів, здійснених організацією мовлення власними засобами та для власних програм. При цьому організація мовлення зобов’язана знищити такий запис твору протягом 30 календарних днів після її виготовлення, якщо більш тривалий термін не погоджений з автором записаного твору чи не встановлений законом. Такий запис може бути збережений без згоди автора записаного твору в державних архівах у зв’язку з його виключно документальним характером.”;

частину другу після слів “виробників фонограм (відеограм)” доповнити словами “чи їх спадкоємців (правонаступників)”;

32) статтю 44 викласти в такій редакції:

“Стаття 44. Строк чинності суміжних прав

1. Строк чинності майнових прав виконавців спливає не раніше ніж через 50 років від дати виконання. Проте якщо запис виконання правомірно опублікований або правомірно оприлюднений протягом цього періоду, строк дії прав спливає не раніше ніж через 50 років від дати першої такої публікації або першого такого оприлюднення, залежно від того, яка дата є більш ранньою.

Особисті немайнові права виконавців, передбачені частиною першою статті 38 цього Закону, охороняються безстроково.

2. Строк чинності майнових прав виробників фонограм спливає не раніше ніж через 50 років від дати здійснення запису. Проте якщо фонограма правомірно опублікована протягом цього періоду, строк дії зазначених прав спливає не раніше ніж через 50 років від дати першої правомірної публікації. Якщо публікація протягом періоду, згаданого у першому реченні, була неправомірною і якщо фонограма була правомірно оприлюднена протягом цього періоду, строк дії зазначених прав спливає через 50 років від дати першого правомірного оприлюднення.

3. Строк чинності майнових прав виробників першого запису фільму спливає не раніше ніж через 50 років від дати здійснення запису. Проте якщо фільм правомірно опублікований або правомірно оприлюднений протягом цього періоду, строк дії прав спливає не раніше ніж через 50 років від дати першої такої публікації або першого такого оприлюднення, залежно від того, яка дата є більш ранньою.

4. Строк чинності прав організацій мовлення спливає не раніше, ніж через 50 років від дати першої трансляції передачі, незалежно від того, чи транслюється ця передача дротовими, чи ефірними засобами, у тому числі за допомогою кабельної мережі або супутника.

5. Закінчення строків захисту суміжних прав настає 1 січня року, наступного за роком, у якому закінчилися передбачені цією статтею строки захисту.

6. До спадкоємців виконавців і правонаступників виробників фонограм і фільмів та організацій мовлення переходить право дозволяти чи забороняти використання виконань, фонограм, фільмів, передач (програм) мовлення, а також право на одержання винагороди у межах установленого цією статтею строку.”;

33) у статті 50:

пункт “е” викласти в такій редакції:

“е) будь-які дії з недозволеного обходу будь-якого технологічного засобу захисту особою, якій відомо або з очевидних причин має бути відомо, що вона переслідує таку мету, та (або) виготовлення, імпортування, розповсюдження, прокат, реклама з метою продажу або прокату, чи володіння з комерційною метою будь-якого пристрою, товару або компонента, чи надання послуг, які:

є предметом реклами або комерційного збуту з метою обходу технологічних засобів захисту;

мають лише обмежену комерційну мету або використання, крім обходу технологічних засобів захисту, або;

були розроблені, виготовлені, адаптовані або здійснені для того, щоб дозволити або полегшити обхід технологічних засобів захисту.

Положення цього пункту не поширюються на випадки, передбачені статтями 21, 21-1, 23, 25, частиною першою статті 42 цього Закону, а також на твори, об'єкти суміжних прав, які стали суспільним надбанням, у разі коли суб'єкти авторського права і (або) суміжних прав надали особі, яка використовує правомірно виготовлений примірник об'єкта авторського права і (або) суміжних прав, право вжити дії для обходу технологічних засобів захисту;”;

доповнити статтю пунктом “и” такого змісту:

“и) невиконання особою, яка використовує об'єкти авторського права і (або) суміжних прав обов'язку з виплати винагороди, у випадках, передбачених законодавством;”

34) у статті 52:

у частині першій:

абзаци перший і другий викласти в такій редакції:

“1. За захистом авторського права і (або) суміжних прав у встановленому порядку до суду та інших органів відповідно до їх компетенції мають право звертатися:

а) суб'єкти авторського права і (або) суміжних прав (для захисту свого авторського права і (або) суміжних прав);

б) особи, яким передані виключні права на використання об'єктів авторського права і суміжних прав (для захисту своїх інтересів в межах договору із суб'єктом авторського права і суміжних прав від протиправних посягань будь-якої третьої особи);

в) повірені суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав, організації колективного управління;

г) професійні організації захисту, за якими визнано у встановленому порядку право на представництво суб'єктів прав інтелектуальної власності.

При порушеннях будь-якою особою авторського права і (або) суміжних прав зазначені в цій статті особи мають право:”;

пункт “є” після слова “публікації” доповнити словами “за рахунок правопорушника”;

у частині другій:

пункт “б” після слова “відшкодування” доповнити словами “в подвійному розмірі”;

в абзаці дев'ятому слово “обсяг” замінити словами “всі обставини скоєного”;

друге речення абзацу другого частини четвертої викласти в такій редакції: “Якщо ця особа не вимагає такої передачі, то контрафактні примірники підлягають знищенню за рахунок правопорушника. Суд може

постановити також рішення про конфіскацію матеріалів і обладнання, що використовувалися для відтворення контрафактних примірників та їх знищення за рахунок правопорушника.”;

у тексті статті слова “технічних засобів” замінити словами “технологічних засобів”;

35) у пункті “в” частини другої статті 52¹ слово “дії” замінити словом “чинності”;

36) у тексті статті 53 слова “технічних засобів” замінити словами “технологічних засобів”, а слово “обіг” — словом “оборот”;

37) у розділі VI Прикінцеві положення:

у пункті четвертому слова “строки охорони” замінити словами “строки чинності”, а слова “строк дії” — словами “строк чинності”;

у пункті шостому слова “строку їх охорони в” замінити словами “строку чинності авторського права і (або) суміжних прав у”;

38) у тексті Закону слово “відеограма” в усіх відмінках замінити словом “фільм” у відповідному відмінку.

4. У Законі України “Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп’ютерних програм, баз даних” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 46; 2011 р., № 41, ст. 413; 2012 р., № 21, ст. 204; 2013 р., № 42, ст. 586; 2014 р., № 2—3, ст. 41, № 24, ст. 885; 2015 р., № 23, ст. 158; 2016 р., № 6, ст. 61):

1) у назві Закону слово “відеограм” замінити словом “фільмів”;

2) у статті 2:

абзаци у частині першій і другий — шостий, одинадцятий, чотирнадцятий — шістнадцятий, двадцятий виключити;

доповнити частину абзацом такого змісту:

“Інші терміни в цьому Законі використовуються у значеннях, визначених Законом України “Про авторське право і суміжні права”.”;

3) частину п’яту статті 5 після слів “маркування примірників” доповнити словами “автори (тексту, музики, аудіовізуальних творів тощо), виконавці, виробники фонограм, виробники першого запису фільму”;

4) пункт 7 частини п’ятої статті 8 викласти в такій редакції:

“7) примірники творів із звукозаписом, призначених для некомерційного використання бібліотеками Українського товариства сліпих (УТОС);”;

5) у тексті Закону слово “відеограма” в усіх відмінках замінити словом “фільм” у відповідному відмінку.

5. Статтю 2 Закону України “Про гастрольні заходи в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 56; 2011 р., № 23, ст. 160; 2014 р., № 5, ст. 62) доповнити абзацом такого змісту:

“Здійснення гастрольного заходу на території України із запланованим використанням об’єктів авторського права і (або) суміжних прав, допускається після укладення організатором гастрольного заходу договорів відповідно до законодавства про авторське право і суміжні права.”.

6. У Законі України “Про телебачення і радіомовлення” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155; 2008 р., № 18, ст. 197; 2010 р., № 28, ст. 352; 2011 р., № 10, ст. 63, № 27, ст. 225, № 28, ст. 252, № 31, ст. 297, № 32, ст. 313, № 41, ст. 413; 2012 р., № 7, ст. 53, № 39, ст. 461, № 39, ст. 463, № 40, ст. 478; 2013 р., № 23, ст. 218, № 42, ст. 586; 2014 р., № 2-3, ст. 41, № 4, ст. 61, № 12, ст. 178, № 20-21, ст. 715; 2015 р., № 18, ст. 131, № 23, ст. 159, № 26, ст. 219, № 25, ст. 192, № 29, ст. 265, № 45, ст. 409; 2016 р., № 4, ст.37, № 39, ст. 599, № 31, ст. 547, № 47, ст. 797, № 51, ст. 835):

1) абзац третій частини першої статті 1 виключити;

2) частину третю статті 24 після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“копії договорів, укладених з організаціями колективного управління відповідно до закону”.

У зв’язку з цим абзаци дванадцятий і тринадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим і чотирнадцятим;

3) частину третю статті 40 доповнити підпунктом “г” такого змісту:

“г) копії договорів, укладених з організаціями колективного управління відповідно до Закону України “Про авторське право і суміжні права”.”;

4) частину першу статті 47 викласти в такій редакції:

“1. Використання телерадіоорганізаціями, провайдерами програмної послуги об’єктів авторського права і (або) суміжних прав повинно здійснюватися з дотриманням законодавства у сфері авторського права і суміжних прав.”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. До приведення нормативно-правових актів, прийнятих до набрання чинності цим Законом, у відповідність із цим Законом, вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Права виробників відеограм, створених на момент набрання чинності цим Законом, охороняються як права виробників першого запису фільму відповідно до цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**